

AZ
UNGI EV. REF. EGYHÁZMEGYE
1892. MÁRCZIUS 1—2. NAPJAIN
UNGVÁRON TARTOTT
TAVASZI KÖZGYÜLÉSÉNEK
JEGYZŐKÖNYVE

SZERKESZTETTE
HOMOKI ANTAL
egyházmegyei főjegyző.

UNGVÁROTT,
NYOMATOTT UJ. FÉSŰS JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJÁBAN
1892.

AZ
UNGI EV. REF. EGYHÁZMEGYE
1892. MÁRCZIUS 1—2. NAPJAIN
UNGVÁRON TARTOTT
TAVASZI KÖZGYÜLÉSÉNEK
JEGYZŐKÖNYVE

SZERKESZTETTE
HOMOKI ANTAL
egyházmegyei főjegyző.

UNGVÁROTT,
NYOMATOTT IJ. FÉSÜS JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJÁBAN
1892.

Az ungi ev. ref. egyházmegye 1892. márczius hó 1—2. napjain Ungváron tartott tavaszi közgyűlésének jegyzőkönyve.

Jelen voltak:

Nagytiszteletű Szabó Endre esperes és nagyságos Kovách Károly egyh. m. gondnok urak elnökölete alatt: Szabó József, id. Virágh József, Orémus Dániel, Ábrahám István, Magyar József, papi — Horváth Dezső, Bernáth Zoltán, Felföldy Ödön, Jászay Mihály, Patay Gyula, Köröskényi Elek világi tanácsbírák; Hegyi György e. m. ügyvéd; Homoki Antal e. m. fő-, Magyar Bertalan al-, Fekés-házy Miklós világi jegyzők.

Hegedüs Soma, Kis László, ifj. Virágh József, Szöllősy Gyula, Pazar István, Nagy Sándor, Morvay József, Kocsis Endre, ifj. Szakal István, ifj. Szabó Endre, Szöllősy Ferencz, Szaploneczay Bénéjmin, Maksa József, Kecskeméthy Lajos, id. Szakal István, Kecskeméthy Benő, Benedek János, Szücs István, Szabó Károly, Tóth Lajos, Móré Gábor, Novák Lajos lelkészek; Kovács Kálmán, Pazar Kálmán, Szabó István, Kozma József s. lelkészek.

Böszörményi János, Bakó László, Váczy Sándor, Bóczér István, Kertész János, Nagy Simon, Balogh Pál, Matolay Pál, Záhonyi István, Könyves Mihály, Lácza József, Csengery Jenő, Sulyok János, Enyedy Lajos, Riczko Dániel, Csomár József, Laky József, Szabó Albert, Balogh Gábor, Lázár István tanítók; Kiss Lajos s. tanító s az egyházak képviselői.

1. Elnöklő esperes ur buzgó imában kérvén istennek segítő kegyelmét tanácskozásunkra, ennek elhangzása után egyházmegyénk gondnoka nyitotta meg a gyűlést a következő nagyszabásu beszéddel:

Nagytiszteletű egyházmegyei közgyűlés!

Midőn ez alkalommal van szerencsém üdvözölni a ntű egyházmegyei közönséget, szinte hangoztatni vélem azon óhajtását, hogy — miután nagybecsű bizalmából részese voltam mult 1891. évi decz. 5-én megindult zsinati tanácskozásoknak — ismertetném meg azok lefolyását, s mutatnám fel azok eredményét. Szives készséggel eleget akarván tenni e jogos óhajtásnak, azon kéréssel kell előzőleg járulnom, méltóztassék kegyesen megengedni, hogy visszatekintést tegyek egyházunk multjára s vázolhassam jelen helyzetét.

A protestáns egyház -- melyhez reformált egyházunk is tartozik — eleitől kezdve ugy állott hazánk földén a római kath. egyházzal szemben, mint egy, a gazdag örökségből kitagadott, s hogy ahoz ne juthasson egy hatalmasbb szomszédnak drága áron még a családi névnek is árán kieszközölt segélyével üldözött testvér. A kath. egyház a protestáns egyházat az ősök által vallási és közművelődési czélokra adományozott rengeteg vagyomból kitagadta s hogy azt megtarthassa, szövetkezett a nemzetünkkel ellenséges osztrák hatalommal megsemmisítése végett. Ámde őseink ragaszkodva az ősi névhez, ragaszkodva a nemzetük s lelkiismeretük szabadságához, egyik kezükben az evangéliummal, másikban a felvilágosodás fáklyájával, keblükben egy erős férfi határozottságával készen fogadták a támadásokat, s több ízben a vallásuk és hazájuk szabadságát biztosító békekötésekre kényszerítették ellenségüket, s bár azok sokszor és sokképpen megsértették a békeszerződéseket, oly állást vívtak ki maguknak, melyet számításon kívül hagyni nem látszott tanácsosnak, s az osztrák hatalom saját érdekében is, közvetítőül lépett fel. Így hozatott meg több mint 200 éves küzdelem után az 1791/2. évben azon két törvény, melynek egyike hazánk önállását s függetlenségét, másika vallásunk, általában a protestáns vallás szabadságát s önkormányzatát elismerte s biztosította, de az örökségről nem intézkedett.

Ekép szegényen bár, de biztosítva az erőszakos támadások ellen, egyházaink s tanintézeteink fejlődésnek indultak s felekezettünk a mivelődés előmozdításával s hazafias érzelmek ápolásával tekintélyes állást foglalt el a nemzet elismerésében. Azonban a világ egyet fordult tengelye körül s a nemzetek mivelődése óriási arányokat kezdett öltetni, óriási igényeket vonva maga után, hátramaradnunk, a tért feladnunk, megsemmisülésünkkel egy lett volna; állásunkat nehezítette, hogy a hazánk kormányja, melyben hitfeleink is helyt foglaltak már, érezve nemzetünk hátramaradottságát, figyelmét a mivelődés előmozdítására is irányozta, s noha az arra fordított költségek nem állottak arányban az állam óriási költségelőirányzatához, azok mégis oly mérvűek, hogy a mi csupán buzgóságunkból szívárgó forrásaink nem versenyezhetnek; hozzá járult, hogy a világosodás terjedése és a hivatalok kiváltságának elévülése által felrettentett katolikus klérus jónak látta bele ragadni a haladás kerekeibe, — mozgásba tette alattasait és kincseit a vakhit terjesztésére, a vallásgyűlölség élesztésére. Az ekként ránk tóduló áramlatok által fenyegetett egyházunk vezérférfiainál meggyőződéssé vált, hogy egyesült erővel s egy közalap segélyével azoknak ellentállani s eddig kivivott állásunkat feltartani képesek leszünk.

Ezen jelszó vezérlete alatt ült össze 1881-ben, Debreczenben az országos zsinat, az feladatának e részben megfelelően, a hit egységén kívül semmi külső kapocs által össze nem kötött, az erdélyit beszámítva öt egyházkerület egyesülését, egy központi hatóság felállítását, presbiteri alapon kifejlett kormányzati szervezetünket s egy közalap létesítését királyi szentesítéssel ellátott törvénybe ígtatta, hanem — bár iskoláinkat egyházunk testéhez tartozóiknak mondotta ki, azoknak rendezését a kormány ellenzése miatt is ugyan, de inkább az alkalmazkodás gyengeségéből elhalasztotta.

Azóta tiz év folyt le, s a tiz év tapasztalata arra vezetett, hogy semmi emberi intézmény nem oly tökéletes befejezett tény, a melynek alkalmazásánál hiányai nem merülnének fel, egyházszerzetünk némely intézkedései sem kerülhették ki sorsukat, különösen a lelkészválasztási kijelölésre fektetett szabályok bizonyultak nemcsak hiányosok-

nak, hanem czélszerűtleneknek s annak tudatára, hogy a közalap számitáson alul maradt, de az állami folyton növekedő terhek miatt nem is emelhető bevételei — daczára hogy egyes jóltevők is gyarapították — nem felelnek meg a mindig növekvő szükségleteknek, s azok során a lelkesízi és tanítói állomásoknak az állami hivatalok állásá-
 vali szembeállításából is származott, s némelyek által — önkormányzatunk árán is — elérni kívánt kényelmi igényeknek, és pedig annál kevésbbé, mert az állam és kormány sürgettetve a mivelődés rohamos fejlődése által rendezte a tanügyet, megalkotta a tanítás rendszerét és mértékét, a mely elől — bár nagyobb mérvű költségeket és beruházásokat követel — nevendékeink előmenetelének lehetlenítése nélkül ki nem térhettünk, és annál kevésbbé, mert tanintézeteink nyilvánossága ennek alkalmazásától tétetett függővé. Innen pedig következett, hogy több tanintézetünk megfelelő alappal ellátva nem lévén, a feltartó testület által kért segélyt a kormány csak önkormányzatunk esorbitása mellett engedélyezte, s beavatkozását még azon tanintézeteinknél is mindinkább terjeszti, melyek segélyét nélkülözik, legközelebb pedig oly rendszer behozatalát tervezi, mely jogakademiáink létezését veszélyezteti; más oldalról a magas klérus mintha kitörésre készitené a kedélyeket, nem elégszik meg a gyűlölség parázsának szításával, keresztül gázol a törvényen, a végrehajtás elleni daczban martirságot keres — s a kormány vele szemben tehetetlennek bizonyul.

Ez a helyzet, melynek útvesztőjéből kivezető fonalat megtalálni s egyházfelekezeteinknek az államban megillető megélhetés feltételeit megszerezni lett tehát a mult évi december 5-ikére kitűzött, s a protestánsok vallásszabadságát biztosító 1791—2-iki törvény százados évfordulója örömnépének ágostai testvéreinkkel együttes megtartásával megnyitott zsinatnak.

A zsinat költséges tanácskozásainak megkönnyítése végett javaslatokat készíteni a konvent feladata. Előtte állott a történelem, előtte állott a lefolyó események képe, előtte állott a tapasztalat, azokból megtanulhatta, miből meritett erőt, bátorságot a protestantizmus léteért megvívott egyenetlen harczában, megtanulhatta, hogy a hol a vallásos buzgóság meg van, §§-okban foglalt kényszer

törvények nem szükségesek a kötelesség ébresztésére; de megtanulhatta azt is, hogy a kötelesség teljesítése magából a buzgóságból nem meritheti annak minden tényezőit; megtanulhatta, hogy a protestáns egyház szemben azon feladatokkal, melyeket az állam hasznára teljesít, szemben a kath. vallással majdnem egészen magára hagyatva, csaknem a türelmi állapotban van: mindezek daczára Uraim önök tudják, önök előtt feküdtek, önök tették meg reájuk hazafias s igazi protestáns szellemű észrevételeiket, s a konvent nem birt felemelkedni hivatása magaslatára s befolyásoltatva az államkormány államosítás czime alatti összpontosítási irányt, a közvéleményül összetoborzott parlamenti többség előnyei által a protestantizmus szabadabb mozgást igénylő szellemével ellenkező összpontosítás, s egy az államhatalomra támaszkodható rideg hivatalos-hierarchia létesítéséül javaslatba hoz egy a vármegyék önkormányzatát elnyelő közigazgatási bizottság mintájára tervezett s mesterére valló közigazgatási bíróságot, javaslatba hozza a presbiteri alappal merőben ellenkező sufrage universel bevezetéséül a nagyobb egyházak szavazatjogának emelését. S ezekre fektetve tesz javaslatot a lelkészválasztás, a bírósági eljárás s a tanügy rendezése tárgyában.

Ily előzmények s előkészület mellett nyílt meg a mult évi deczember 5-ikére Budapestre összehívott zsinat, melynek kimagasló fénypontját képezte a két protestáns egyház nem mindennapi diszszel és kölcsönös részvétellel megtartott ünnepe, a multakra emlékezés melletti kölcsönös üdvözlése, testvéries kézzsoritása — majd zsinatunknak, mint presbiteri alapon szervezett egyházunk képviselőtének, az észak-amerikai presbiteri alapon szervezett egyházak uniójának képviselője által tolmácsolt s egyházkerületünk ezzel megbízott egyik gondnoka által viszonzott üdvözlése.

A megnyitást előző délutáni óráira az egyházmegyék észrevételeiből kitetsző nézeteltérések kiegyenlítése, vagy a vélemények felőli tájékozódás megszerzése végett értekezletre hivatván, csakhamar azon tapasztalatra kellett jönnünk, hogy a konventi tagok választásának jogát az egyházaktól megtagadó tiszántuli egyházkerületi gyűlés

befolyásos férfiai körül az eddigi és dunáninnyi egyházkerületek képviselői csoportosultak, állást foglalva a konventi, egyházmegyénk által perhorreskált javaslatok mellett; nekünk tehát nem maradt egyéb fel, mint a tiszántuli felsőbb egyházmegyék s a dunántuli egyházkerület képviselőivel magunktartása iránti megállapodás végett külön helyiségbe vonulni.

Eszerint az a zsinat, melyre reformált egyházunk fentartásának nagy feladatai várokoznak, melynek a végett nem csak magában kellett egy emberként az egységet fentartani s szilárdítani, hanem az ágostai testvéreinkkel megindult egyetértést megvalósítani, vele egyetemben törekedni a közös cél felé, mely csak imént mint egységes presbiteri alapon álló testület fogadta az egyesült államok presbiteri szervezetű uniójának üdvözlését, a konvent által javaslatok folytán már megnyitása előtt kétfelé vállott, hogy a tanácskozások alatt mint két ellenséges tábor álljon egymással szemben; s eként lett megalakulásából már levonható a mi bekövetkezett, hogy az erdélyi képviselők igazolásának, s a nagyobb egyházak szavazatjogának elvi jelentőségű kérdéseiben — habár a viták elkeseredettsége folytán lejjebb szállva igényével — a többség érvényesítette fölényét, a közigazgatási általános ellenzéssel találkozott bíróság feletti határozatot fölénye biztos tudatában a bírósági eljárás rendezésére halasztotta.

Eltekintve tehát attól, hogy a zsinat — a törvényhozási szokás ellenére, a helyett, hogy a javítást vagy pótlást igénylő intézkedések felett tanácskozott volna, összes egyházszerületünket vette felülvizsgálat alá s az alatt több czélszerű indítványt mellőzve elhaladt a §-ig; mind ennyi a kétheti tanácskozás eredménye.

Nagytitst. Egyházmegyei Közgyűlés! Biztosak lehetünk a felől, hogy erdélyi testvéreink nem fognak okot szolgáltatni arra, hogy a nekik nem kisebb érdekükben álló unió megbontásának vádja terhelhesse; biztosak lehetünk a felől, hogy a nagyobb egyházak mindinkább ébredező hazafias szellemü népe a vallásunk s hazánk szabadságának korlátozásához s egyesek hatalmi vágyának érvényesítéséhez — mint a minek a legközelebbi püspök-

választásnál fényes tanuságát adta --- szavazatával nem járul soha, s bámit határozna is azzal ellenkezőleg a zsinat, vérében nem megven soha; de nekünk nem a hatalommal kapcsolatos hatóságok szervezésére, sem a §§-ba foglalt kényszer berendezésére van szükségünk, mi nem ezt várjuk a zsinattól, mi azt várjuk, hogy vallásfelekezeteinknek mint az állami terheket egyenlő mérvben hordozó polgárok egyetemének, a terhek mérvének megfelelni kellő jogaink érvényesítése mellett, állam és vallás közti minket megillető helyzet rendezése végett minden törvényes módot és eszközt használjon fel.

Történelmileg igazolt s az egész világ által beismert tény, hogy a legszigorubb törvények sem képesek a vallás segélye nélkül a társadalmi rendet feltartani, a társadalom érzéjainak megfelelő vallás tehát társadalmi élet-szükség. Miután pedig a vallás feltartása teherrel jár, vagy a vallás hiveire vagy az államra hárul annak viselése, bár miután az állam ézeljaival ellenkező vallás meg nem türethetik, a mely vallás ennek megfelel, az állam attól a viszont szolgálatot igazságosan meg nem tagadhatja; de hogy egyik vallás hiveit szükségén felül is dusan ellássa, a másikat, mely az állam javára nem kevesebb szolgálatot teljesít, magára hagyja, vagy csak csekély segélyben részesítse, az az igazsággal, a méltánysággal, az állam méltóságával s a vallás hiveinek jog-és önbeesérzetével ellenkezik.

Több mint három század tanusága áll hátunk megett, igazolva, hogy mi akkor is, midőn létezésünk végett életünket, javainkat kellett koezkára tenni, akkor egyszersmind nemzetünk, a magyar nemzet, a magyar államiságnak vittük áldozatul; igazolva, hogy saját erőnkre utalva s az állam más polgáraival egyenlő terhet viselve nem tettünk s nem teszünk kevesebb szolgálatot az államnak, mint a leggazdagabb jótékonyságát élvező vallás hivei: három milliót haladó állampolgár valláserkölesi és tudományos mivelődésének követelményei alamizsnából ki nem elégíttethetnek, egyenlő terhek mellett egyenlő jogokhoz van igényünk; mi nem irigyeljük egy vallásfelekezetnek sem gazdagságát, abból osztályrészt nem követelünk, de jogérzetünkkel meg nem egyeztethetjük, hogy midőn egy vallásfelekezet, ha számban nagyobb is, az állam jóté-

konyságát elégen felül élvezi, mi leroskadjunk az állam, a mivelődés mindig fokozódó követelményeinek sulya alatt: nekünk nem alamizna kell s önkormányzatunk rovására, mi a mint a törvény tartja: aránylagos javadalmazást kívánunk.

Lépjön fel a zsinat vállalva ágostai testvéreinkkel! Lépjön fel szabad embereket megillető méltósággal és határozottsággal, de egyszersmind annak is kijelentésével, hogy a protestantizmus életelve a szabadvizsgálódásban és fejlődésben határozódván, mi önkormányzatunkat teljes épségben fentartani akarjuk, s ahozképest az állam főfelügyeleti jogát tiszteletben tartjuk, de ok és szükség nélküli beavatkozását sérelmesnek, lealázónak találjuk; mi államellenes tanokat nem terjesztünk, okot az ellenörködésre nem szolgáltatunk, nevendékeink mivelődése a mi saját érdekünk, tanintézeteink az állam közvetlen beavatkozása előtt is szolgáltattak az államnak oly hűségű és képességű polgárokat, jogtudósokat, hivatalnokokat, mint az államéi; Kövinkkel nem mérkőzhetett sem Kelemen se Frank; tanintézeteinkben magunk vagyunk legilletékesebben hivatva az ellenörzést gyakorolni, elég ha az állam kezében tartja a képesség mérlegét, csak egyenlően legyen alkalmazva.

Ennek eszközlését várjuk mi a zsinattól, s mivel tanácskozásait még e hó 9-én folytatni fogja, várjuk bizalommal hivatottsága, ihletettsége s vallásos buzgósága felőli meggyőződéssel.

Mi pedig, kik a bennünk helyezett bizalommál fogva kötelezve vagyunk, tudva, hogy farkasok és hiénák ólálkodnak nyájaink közt, leselkedvén kit bényeljenek, álljunk őrt, tartsuk készen kezünkben az evangyéliumot fegyverül, hordozzuk körül a felvilágosodás szövétnekét, élészük és tartsuk fel népünkben a vallásos buzgóságot, terjesszük a nemes erkölcsöket, mozdítsuk elő szorgalommal, hűséggel, kitartással egyházaink felvirágozását s a pokol kapui sem vesznek rajtunk diadalt.

Egyházmegyénk méltányolva ezen megnyitó beszédben nyilvánuló igazi protestáns irányt, mely ebben kifejezésre jut, azt egész terjedelmében jegy-

zökönyvbe vétetni, a Prot. egyh. iskolai lapokban közölni, s kérés alakjában a zsinathoz felterjesztetni rendeli.

2. Ezután esperes ur terjesztette elő a lefolyt év eseményeit tárgyazó elnöki jelentését a következőkben:

Nagytiszteletű egyházmegyei közgyűlés!

Egyházi életünk egének az a része, mely az egységes magyar reform. egyház felett boltozik, meglehetősen sötét. Legalább mi itt és a zsinati kisebbség is ilyennek látjuk. A többség ugyan azt véli, hogy nem egyházunk egének boltozata sötét, hanem a mi szemeink homályosak; hogy a presbiteri szervezethez való merev ragaszkodás, a maradiság homályos látása az, tehát nem objektív baj, hanem csak az elfogultság egy tünetje. Hát én ezt nem vitatom. De ha így volna is, a mi magunktartása méltánylást érdemel és nem kicsinylendő. Mert mi a hazai reformáció törvényes szülöttének, presbiterianizmusnak jogait védelmezzük az erdélyi küriarchieo episcopalis rendszer és a nagy egyházak több szavazatában fenyegető veszélyek ellen. Hogy e sorokban foglalt széttekintésre a zsinat első ülészakán letárgyalt 9. és 28. §. szolgáltatta az alkalmat, azt felesleges mondanom.

Sokkal kellemesebb benyomást tesz egyh. kerületi és egyh. megyei életünk látképe. Ugyanis:

Múlt évi szept. 20-án tartott örömnepet egyh. kerületünk főddő és mélt. Kun Bertalan püspök ur 25 éves püspöksége és 50 éves lelkészkedése alkalmából. Ezen ünnepély országossá vált, mert a többi egyházkerületek is küldöttségek által adtak kifejezést tiszteletöknek és szerencsekívánataiknak. A mi különben két okból természetes. Először, mert Püspökünk — az idősbtség jogán — mint konventi és zsinati elnök, a többi püspökök felett országos egyházi szerepkört tölt be. Másodsor azért, mert ezen szerepkörben a püspöki állás méltóságával az apostoli szelidséget és bölcsességet úgy egyesíti, hogy ezen tulajdonokkal maga iránt mindenkit tisztelettel párosult szeretetre kötelez.

Méltóztatnak emlékezni, hogy ezen alkalomból gyűjtést eszközöltünk, az ünnepelt püspök nevére szóló ala-

pitványra. E gyűjtés eredménye egyh. megyénkben 256 frt 26 kr. Erről a részletes kimutatás a gyűlés folyamán fel fog olvastatni. Fel fog olvastatni továbbá a múlt évi november hóban, egyh. megyénk számára, a püspökségtől különböző czimen küldött 751 frt 26 kr segélyösszeg kiosztásáról szóló s november 24-én kelt jegyzőkönyv is.

Másik örvendetes esemény az e. megyei özv. árva gyámintézet megalakulása. Nagy ideje volt ezt már most életbeléptetni, miután daczára, hogy mind az öt egyházkerület pártolólág nyilatkozott egy országos ref. lelkészi özvegy-árva gyámintézet életbeléptetése tárgyában, ezt a zsinat most sem vette fel programjába; de fentartva ennek a nyudijintézettel együttes szervezését, ezáltal a gyámintézet felállítását a messze jövőre halasztotta el.

Egyházmegyei özv. árva gyámintézetünk alapszabályait a főt. egyh. kerület megerősítette, úgy hogy az már, t. i. gyámintézet valósággal is életbe lépett, a múlt évben Szeretván tartott közgyűlésünk 21. sz. határozata értelmében. Azonban sajnálattal kell jeleznem, hogy a gyámegyleti befizetések alapjául szolgáló jövedelmi összeírások ellen több lelkésztársunk kifogásokat emel. E panaszokat tárgyzó kérvények is előfognak terjesztetni. Valamint az 1890. évi közalapi befizetésekről a központi végrehajtó bizottság által hitlesített esperesi számadás is ki van téve közszemlére.

Közalapról lévén szó, jelenthetem, hogy az őszi egyh. megyei közgyűlésünkön tárgyalt közalapi kérvények, a múlt év október 27-én Miskolczon tartott „ad hoc“ egyházkerületi gyűlésen — egy hián — mind kedvezőn intéztettek el.

Méltóztatnak tudni, hogy a konvent szigoruan kötelezi az egyh. megyéket, felügyelni, hogy az egyes egyházak a közalapi segélyt a kérvényben kifejezett és a jegyzőkönyvben is körülírt célra használják. Most, hogy püspök ur Ő méltga a konvent intézkedése folytán felhívott, hogy tegyek részletes jelentést, hogy a közalapsegélyeket az egyes egyházak mi célra kapták s mi célra fordították kezdettől fogva maig, — kitünt, hogy Helmeicz, Palló, Vajkócz, Iske, Ásvány és Bajánháza a kapott segélyt részben vagy egészben más célra használta, mint

a mire adva volt. Félő, hogy e szabálytalanságot a konvent nem fogja szó nélkül hagyni.

Örömmel jelenthetem, hogy vizsokai hiveink 1245 frton iskolai beltelket vásároltak, melyből azonban az egyes egyh. tagok által betáblázás mellett, az egyh. megyétől kölcsön vett pénzzel csak 600 frtot törlesztettek.

A kis-dobronyi egyház a szeretvai gyűlés 25. sz. határozatához képest jelenti, hogy állami és ártér adóját kivételből gyűjtött 500 frttal a mult év végéig törlesztette. E tényt, mint az áldozatkészség tiszteletreméltó példáját állítom oda egyh. községeink összes tagjai elé. Nagy-Geőcz a törvénynek megfelelő tantermet épített. Palágy nagyobb összegre rugó előirányzattal templomjavításhoz fogott. Mogyorós czélszerűtlen iskoláját átalakította, Mimaj adóssága konvertálása tárgyában zörget.

A vármegyei közíg. bizottság által kifogásolt tantermet átalakította: Jenke; átalakítani ígérte: Pályin; szegénysége miatt nem ígérheti: Pinkócz.

Az eszenyi tanítói birtokból 1 hold és 561 □öl ártér 172 frt 88 kron kisajáttitván, az átkebelezési okmányt az egyházmegye nevében aláírtam. A kisajátítási összeg mindenesetre a tanító javára jövedelmező alapítvány gyanánt kezelendő.

Fájdalommal értesitem a nt. egyházmegyei közgyűlést, hogy a nméltgu vallás és közokt. miniszterium leiratában sajnálkozásának kifejezése mellett kijelenti, hogy az Ungváron tervezelt prot. leánynevelő intézetet nem segíeyezheti. Ugyancsak nem ad segélyt e célra a főt. egyh. kerület sem, mult évi őszi közgyűlésének 59. sz. határozata szerint. Pedig így magunkra hagyva, magunk erejéből — e különben nagyon szükséges intézet felállítására képtelenek vagyunk.

Részvétellel jelentem, hogy a f. évi egyh. látogatási tisztet csak egyetlenegy lelkészi tanácsbíró teljesithette, a többiek, ezen kötelesség teljesítésében betegség által gátoltattak.

A Bacsikai Sámuel lemondása folytán üresedésben levő aljegyzői állásra szótöbbséggel Magyar Bertalan választott. A Pazar József lemondása által megüresült lelkészi tanácsbírói tisztre, a másodszori szavazás ered-

ménye a beérkezett s mindjárt felbontandó szavazatokból kiderül.

Meg kell említenem, hogy a körlevelek néhol rendszeresen elkésnek s e körülmény gyakran akadályoz engem, hogy kötelességemnek a felsőbb hatóságokkal szemben idejében eleget tessek; hogy a körlevelek tartalmáról az egyh. m. világi tanácsbirákat — néhol — a lelkész urak nem értesítik; hogy a hármás anyakönyvi másolatokat némelyek nem küldik be a vármegyei levéltárba s e miatt az esperesi hivatalnak a mulasztókkal és a sürgető alispáni hivattal szemben, különben is sok irodai teendője szükségtelenül és tetemesen szaporodik.

A faiskola rendezését és használatát, az isk. látogató bizottságok alakítását, az iskolai E tabellának két rovattal való kibővítését, a vallássérelemi esetek felterjesztését illető intézkedések a múlt évi őszi egyh. ker. gyűlés 15. 16. 17. 18. 21. 23. sz. határozataiban foglaltaknak. E határozatokat az illetők különös figyelmébe ajánlom.

Vas Ádám veskőczi előkönyörgő-tanító már a múlt évi őszi közgyűlésünk után meghívást nyervén Abaujba, a györkei egyház tanítóságára, a körülmények tanácsoló befolyása nyomán távozására az engedélyt kiadtam. Így a veskőczi tanítói állás üresen maradt s most fog betölteni. A Kőszegi István eltávozásával megürült kis-dobronyi tanítóság Balogh Pál megválasztott tanítóval töltetett be, a ki bemutatandó okmányai alapján várja megerősítését.

Vas Ádám györkei tanító 2 frtot küldött a bezői tűzkár-vallott lelkész és tanító számára. En is felhívtam a károsultak javára adakozni az e. megyei lelkész és tanító urakat, vajha felhívásomnak meglenne az óhajtott eredménye!

Ezekben terjesztem elő jelentésemet, az alkalmilag vagy hivatalos összefüggés szerint bekövetkezett egyes esetekről. Átmegegyek most előterjesztésem általános részére, úgy, a mint az ide tartozó adatokat a f. évi egyh. látogatási jelentésekből meritem.

É p i t k e z é s r e fordítottak egyházaink a múlt évben: 6850 frtot. A d a k o z t a k : 2160 frtot. S e g é l y t k a p t a k : 2022 frtot. A segély és adakozás összege 4200 frt. És így az egyház jövedelmező vagyonából a segély és adakozásból befolyt összegen felül építkezésre fordított:

2600 frt. Természetes, hogy az összes 6850 frt építkezési befektetésen felül volna számítandó az ezen építkezéseknél teljesített kézi és szekeres-munka értéke.

Gondnoki bevétel: 37,303 frt. — Kiadás: 30,389 frt. Maradvány: 6924 frt. — Ezen összegek forrását képezi: 57,157 frt tőke, de ha ebből levonjuk a 16,690 frt tartozást, marad tőke: 40,467 frt. Továbbá 2617 köböl magtári vegyes életnemű és 181 hold föld. A földbirtok tetemesen több, mert három járásban (tiszaháti, bezői, esicseri) a földbirtok nem iratott össze. Magtári tőke két egyházban: 203 frt.

Szegények gyámolítására jövedelmez 1210 frt. E czímen is hiányzik a jelentés a fenti három járásból.

Urasztali készletek adományoztattak 49 frt értékben.

Lélekszám: 23,408. Született: 575 fi, 530 nő, összesen 1105. Meghalt: 346 fi, 357 nő, összesen 703. Szaporodás 402, vagyis 1.7%. Házasodott 272 pár, ebből t. p. 236, vegyes 36 pár.

Iskolaköteles: 1511 fi, 1492 nő, összesen: 3003.

Saját iskolába jár: 1177 fi, 1150 nő, összesen: 2327.

Más iskolába jár: 196 fi, 174 nő, összesen: 370.

Más felekezeti iskolába jár: 13 fi, 4 nő, összesen: 17. Iskolába nem járt: 289 tanköteles.

Hitvallást tett: 229 fi, 233 nő, összesen: 462.

Áttért: 3 fi, 6 nő, összesen: 9.

Kitért: 1 fi, 3 nő, összesen: 4.

Ha e tételeket a múlt évi egyh. látogatási jelentésben foglalt hasonló adatokkal összehasonlítjuk, úgy találjuk, hogy egyes tételek több-kevesebb eltérést mutatnak, az anyagi helyzet vagy a létszám előnyére vagy hátrányára; de a különbségek sehol sem oly nagyok, hogy azokból a feljegyzésekben történhetett tévedésekre vagy felületességre lehetne következtetni. A benyomás azonban, mit a felsorolt adatok által alkotott összkép tesz, megnyugtató.

Nem kevésbé megnyugtató egyházmegyénk közállapota a szellemi oldalt illetőleg. A lelkész és tanító urak kötelesség-hűsége — általánosságban — nem hagy fel kívánni valót. Más az a mi a sikert illeti, mert hiszen a siker nem csupán a munkától és a munkástól függ, ha-

nem főleg a működés talajától s a talajra befolyást gyakorol az égalj, az időjárás. A hol p. a szülék felfogják az iskolázás becsét, mert élvezik annak jótékonyosságát, ott nemcsak hogy rendszeren járnak iskolába a tankötelesek, nemcsak hogy tankönyvekkel elvannak látva, hanem a taníthatást és nevelhetést könnyítő némi készséget is vivén magukkal az iskolába, — bizonyos, hogy ilyen helyen félannyi fáradsággal több sikert mutathat fel a tanító, mint ugyanez oly helyen, a hol a szülék gyermekeikre a nevelés-tanítás ügyét illetőleg inkább rontó mint építő hatást gyakorolnak.

Épen ez a lelkes helyzete is az ő működési körében.

De minthogy mindketten ugyanazon természetű talajon működnek s működésökre ugyanazon viszonyok hatnak segítőleg és akadályozólag, közös czéljok is egy lehet, t. i. aránylagos erőfeszítéssel megnyugtató sikereket érni el. Ezen czél elérésében hathatós segedelem az egymást megértő öntudatos összeműködés s az eljárásban való bölcsesség és tapintatosság.

Hogy mindezek egyh. megyénkben szemelőtt tartanak, bizonyítják az egyh. látogatási jelentések, melyek szerint egyházainkban a jó békesség, vallásosság, jó erkölcsök a felvilágosodás nyomain állandó fejlődésnek örvendenek s ezek viszont megtermik hiveinkben az egyháziasságot, mely nagyobb felerészében nem más, mint a tagok segélyére támaszkodó egyház iránti áldozatkészség.

Ezek után, midőn a közgyűlés tárgyait munkás figyelmökbe ajánlom, fogadja a nt. egyh. m. legszivesebb üdvözlétemet.

3. Az egyházak képviselői megbízó leveleiket bemutatván:

igazoltattak.

4. Az 1891. aug. 25. N.-Szeretván tartott őszi közgyűlésünk 9. sz. határozatával, a Bacsikai Sámuel lemondása következtében üresedésbe jött aljegyzői állás betöltése végeit a szavazás elrendeltetett, melynek eszközzésére nt. esperes ur kéretett fel, ki is a gyűlés ebbeli intézkedése folytán körlevélileg hívta fel az egyházakat szava-

zataik beadására. A beadott szavazatok esperes ur elnöklété alatt id. Virágh József és Bernáth Zoltán tagokból alakult bizottság által felbontatván, kitünt, hogy Magyar Bertalan 24 szavazattal az ungi egyházmegye egyik aljegyzőjévé megválasztatott.

A bizalomnak Magyar Bertalan személye iránt nyilvánuló ily szép jele örvendetes tudomásul vétetett.

5. Magyar Bertalan elválasztott aljegyző a hivatalos esküt letévén.

A gyűlés tagjainak szerencse kívánatai között, hivatalos állásával járó helyét a zöld asztalnál elfoglalta.

6. Ugyancsak a nagy-szeretvai gyűlés 10. sz. határozatával a Pazar József lemondásával megüresedett egyházmegyei egyházi tanácsbirói állás betöltése céljából elrendelte a szavazást, — azonban a szavazatok nagymérvű megoszlása folytán senki nem nyert többséget, így a legtöbb szavazatot nyert Szöllősy Gyula, Hegedüs Sámuel és Bacsikai Sámuel közt a szavazás újból elrendeltetett; az újabban eszközölt szavazatok a gyűlést megelőző esteli tanácskozás alkalmával felbontatván, most sem eredményeztek többséget senki részére, amennyiben Hegedüs Sámuel 19, Szöllősy Gyula 10, Bacsikai Sámuel 9 szavazatot nyert.

Ebből folyólag közgyűlésünk a két legtöbb szavazatot nyert Hegedüs Sámuel és Szöllősy Gyula közt a szavazást újból elrendelte, a szavazatok felbontásának határidejéül őszi egyházmegyei gyűlésünket tűzvéni ki.

7. Balogh Pál, jelenleg k. dobronyi elválasztott tanító, 1887. június hó 27—29. napjain, Nagy-Enyeden a tankepesítő vizsgát általános jeles osztályzattal letévén; szolgálati helyeiről felmutatott, szép sikert feltüntető bizony-

latokkal igazolja a tanítás teréni szakavatottságát, — kéri magát az ungi ev. ref. egyházmegyébe bekebelezettni.

Bekebelezetetik.

8. Záhonyi István, p.-helmecezi tanító a veskőcezi leány-egyház által előkönyörgő tanítónak elválasztatván, kéri ezen választást jóvá hagyatni s őt ezen új minőségében megerősíttetni.

Miután a veskőcezi leány-egyház tanítói díjlevelét 55 frttal megjavította s ennek pontos fizetésére magát kötelezte, a választás megerősíttetik azon kikötéssel, hogy ezen összeg a veskőcezi tanítónak járó fizetés pótlékból levonandó.

9. A nagy-szeretvai gyűlésen, a minaji egyház az iránt kérvényezett, hogy egyházmegyénk nyujtana segédkezet építkezésből eredő nagy %-u adósságainak kisebb %-u-vá leendő konvertálására, azonban más célhoz vezető eszköz nem lévén, mintha a főt. egyházkerület útján a missioi bizottság pártfogásába ajánltatik, a mi a mult 1891. év szept. 20-án tartott egyházkerületi gyűlésen meg is történt, de sikertelenül, mert a minaji missioi kör állandó segélyben részesülvén, más hasonló nagy fontosságú célok megrövidítése nélkül semmiféle segítséggel ide a missio nem járulhat.

Miután a nagy-szeretvai gyűlés meghagyása folytán a minaji egyház 1039 frt 26 krt tevő adósságát jelen gyűlésünkre beterjesztette, sürgetőleg kéri az egyházmegye segítségét, nem lévén más mód ezen egyház megmentésére, egyházmegyénk ezen összeg kifizetését magára vállalta, oly feltétel mellett, ha az egyház tagjai ezen összeg törlesztése fejében annak 2%-tőlíját az egyházmegye pénztárába befizetik évenként mindaddig, míg az összeg törlesztve lesz.

10. Az ágteleki egyház 1891. ápril 2—3. napjain Nyarádban tartott közgyűlésen az iránt kérvényezett, hogy az őket terhelő ártéradó fizetés alól mentessenek fel, a mit egyházmegyénk nem tehetett, mert ez mindenütt a tulajdonos egyházat terheli, azonban megígérte, hogy ha hiteles kimutatást terjesztenek be az ártéradó összegéről, annak törlesztésére segélyt fog adni. Azonban nevezett egyház előjárósága csak most tett eleget ebbeli kötelezettségének, jelenben terjesztvén be az ártéradó hiteles összegének kimutatását 127 frt 97 krban.

Ezen kérvény a segélyosztó bizottsághoz utasított, mely ezen célra 60 frtot tett folyóvá.

11. A vajáni egyház előjárósága a nyarádi gyűlésen azon hiány pótlására kért 40 frt segélyt, mely a vagyontalan és fizetésektelen szülék gyermekeinek iskoláztatása következtében állott elő, e célra egyházmegyénk utalványozott is 30 frtot kivételesen, de ezen összeggel az egyház nem látja elégnék az évenként megújuló szükséglet fedezését, hanem ez érdemben ismét kérelmez 50 frtot, egyszersmind betérjeszti azon szülők és gyermekeik névjegyzékét, kik az igen magas tandíjt nem képesek fizetni.

Egyházmegyénk méltányolja a vajáni egyház igyekezetét, amennyiben a népnevelés érdekében minden módot felhasznál annak minél sikeresebbé tétele szempontjából, de a jelen alkalommal a kérelmet nem teljesítheti, mert az ellenkeznék a végrendelet szellemével, más részről ezen összeg megadásával más kisebb jövedelmű tanítók rövidítenének meg.

12. A lueskai egyház előjárói panaszképen terjesztik elő, hogy a Tóth Menyhért volt lueskai tanító nyugdíjaztatása alkalmával, azon ígéretet tette az egyházmegye, hogy ha a hivek a 60 frt tandíjt 120 frtra emelik, azon esetre a tanítójuk subventioja aránylagosan fog emeltetni. A hivek

ezen feltételnek megfeleltek, s az egyházmegye is beváltotta ígéretét, amennyiben a tanítót 120 frt subventionban részesítette, de ezen összeg már a mult évben 85 frtra szállított le, az itt felmerült hiány pótlását, s a 120 frt subventionnak megadását kéri.

Miután az egyházmegye a lelkészi és tanítói fizetéseknek, a mult őszi egyházmegyei gyűlés jegyzőkönyvének 14-ik pontja szerint, egy újabb kuleszerinti átszámítását rendelte el, ezen számítás folytán előállott eredmény mindaddig érvényben marad, míg ide vonatkozólag más intézkedés nem történik, következőleg a lucskai egyház kérelmének hely nem adatik.

13. Baeszkai Sámuel csapi lelkész beterjeszti a tagosítás alkalmával nyert lelkészi és tanítói földek és rétek holdankénti kimutatását. Eszerint a lelkész illetménye a belsőséggel együtt 31,557 □öl = 32·15. A tanítóé 16,978 = 16·96. Ezen mérnöki kimutatás nyomán kéri ugy a lelkészi, mint a tanítói fizetés összegét megállapíttatni, valamint azt is, mennyi fizetéspótlék fogja illetni ugy a lelkészt, mint tanítót; továbbá ezen kimutatás figyelembe vételével kéri a lelkész megállapíttatni az özvegy-árvtár részére fizetendő törzsbetét összegét.

A kat. tiszta jövedelem beterjesztésére utasíttatik a lelkész, mert a díjlevél átszámítására rendelt bizottság ennek nyomán állapíthatja meg ugy a nyerendő subventiot, mint az özvegy-árvtári illetmény összegét.

14. Pazar József nagy-szelmenzi lelkész beterjesztett panaszában előadja, hogy az 1889. évi díjlevél átszámítás alkalmával az ő fizetése 598 frtban állapíttatott meg, azonban, a mult évi felszámítás szerint az már 65 frttal lett felemelve, holott az ő birtokában lévő ingatlanokból $8\frac{1}{3}$ hold erdő rét, 900 □öl szántóföld és 5 frt regale

illetőség, mintegy 45 frt értékig az egyház jövedelmének gyarapítására fordított; kéri ezt figyelembe vétetni, s lelkészi fizetését ennek tekintetbe vételével átszámíttatni.

A fentebb elősorolt okok tekintetbe vétetnek, s a díjlevél ily módni átszámítása az erre rendelt bizottságnak meghagyatik, de tekintettel kérelmező súlyos betegségére és nyomasztó helyzetére nézve, bár díjlevele értelmében ha az 1889. évi átszámítás tekintetnek is irányadóul, igen kevés subventioban részesülne, — jelen alkalommal részére kivételesen 30 frt segély utalványoztatik.

15. Ifj. Szakal István lueskai lelkész panaszképen terjeszti elő, hogy az özvegy-árva-pénztárba fizetendő törzsbetétre nézve missioi fizetése után is meg lett adóztatva, a mit mint missioi lelkész nem tart igazságosnak, mert ő missioi foglalkozása miatt különfogatot kénytelen tartani, sőt hivatása teljesítése közben nagy kiadással lévén terhelve, kéri ez okból özvegy-árvatári befizetését csak az egyházától járuló fizetése után rovatni ki.

Egyházmegyénk a missioi foglalkozás után járuló tiszteletdíjat lelkészi fizetésnek tekinti, s az után jogosan róttá meg ifj. Szakal Istvánt, valamint a többi hasonminőségben működő lelkészeket az özvegy-árvatári illetékekkel, éppen azért ezen kérelemnek helyt nem adhat, hanem őt az özvegy-árvatári illeték befizetésére kötelezi.

Ezen határozat ellen ifj. Szakal István az egyházkerületre felelbezz.

16. Olvasatott Riczkó Dániel nagy-szeretvai tanító kérvénye, melyben a mult évben eszközölt tanítói fizetésének átszámítását tévedésen alapulónak jelenti ki; mert abból a 10 frt állami adó nem rovatott le, azonkívül nem

vétetett tekintetbe földjének rossz fekvése, mely két kilométer hosszúságban a Laborez folyóig pántlika alaku keskenységben nyulik s ezzel párhuzamosan halad a községi út és legeiő, a hol marhákat hajtogatnak és legeltetnek, miáltal az igen ki van téve a károsodásnak. De figyelmen kívül hagyatott azon eset is, miszerint földjeinek $\frac{1}{6}$ vagy $\frac{1}{4}$ része évenként vizáradások által elborítottván, jövedelme pusztul, s helyzetét nehezíti sok és terhes adósága, melyeknek kamatait sem bírja fizetni; mert a fentebb elősorolt körülmények folytán megrövidülő jövedelméből családját is alig képes feltartani; ez okból kéri fizetésének helyesebben átszámítását.

Tekintettel az itt felhozott körülményekre díjlevelének újból átszámítása az erre hivatott bizottságnak kötelességévé tétetik.

17. Ugyancsak Lisznyai Elek panaszolja, hogy az ő fizetése sokkal kevesebbre megy tényleg, mint igen sok tanítóé, kik több subventiot élveznek, de legfőbben kiemeli betervezett panaszában a sárospolyánkai tanító fizetését, a kinek egész telek állomány földje van, neki pedig csak félannyi, és mégis az illetőnek fizetése 280 frtra van felvéve, az övé pedig 304 frt 44 kr-ra, holott annak életben, szolgálmányokban is több a járandósága, és ennek daczára az illető 40 frt subventiot és 20 frt állandó segélyt élvez, ő pedig subventioban és állandó segélyben csak 37 frtot nyer, ez okból igazságosabb felszámítást kér.

Miután ezen felszámítás csak a múlt évben eszközöltetett és semmi oka nem volt a felszámító bizottságnak a reviscei tanító fizetését aránytalanul emelni, s az csak is az igazságnak megfelelően történt, ennél fogva a felszámítás örvényben marad újabb intézkedésig, s Lisznyai Elek kérelmével elutasittatik.

18. Ugyancsak Homoki Antal k.-gejőcei lelkész és Matolai Pál tanító sérelmesnek találják magukra nézve a

mult évben eszközölt lelkészi és tanítói fizetések fölszámítását, mert az az ő fizetésekkel nem áll arányban, habár az egyházmegye által elfogadott kat. tiszta jövedelem háromszorosa nyomán lett is átszámítva, a mit éppen hibának tekintenek, mert természetlen földjüknek kat. tiszta jövedelme igen magasra van véve, ezáltal emelkedett fizetésök oly magasra, a mennyire az tényleg nem számítható. Ez okból kéri az 1889. évi fizetési kulcs visszaállítását vagy pedig egy részrehatatlan küldöttség megesztését, mely a helyszínen a bérlet nyomán számítsa fel ugy a lelkészi, mint a tanítói fizetést.

Egyházmegyénk nem látja szükségnek küldöttség által helyesbítettni ezen fizetési átszámítást, sem pedig a fizetési kulcs megváltoztatását mivel az az általa elfogadott módozatok szerint állapított meg, minélfogva az illetők kérelmükkel elutasítatnak.

Ezen határozat ellen Homoki Antal és Matolai Pál felebbezést jelentenek be.

19. Ifj. Szabó Endre minaji lelkész, a lelkészi jövedelem gyarapítására az egyházmegye által vásárolt ingatlan birtok eladását kéri, mert egy 1878-ban kelt bér szerződés becsatolása által igazolja, hogy ezen birtok jövedelme abban az időben 195 frtot tett ki, de a vásárlás foganatosíthatása czéljából 20 frtot jövedelmező belsőséget el kellett adni, a mi által a birtok jövedelme 175 frtra szállott alá, pedig az egyházmegye ezen föld vételárának törlesztésére a Horváth-alapból a minaji lelkészt illető 200 frtot tartott vissza, továbbá a szürtei gyűlés alkalmával 40 frtot állandósított adófizetésre s ez szintén elvonatott, ennek daczára az 1891-ik évben fizetése igen magasra számított fel, ez okból kéri fizetésének helyesebben fölszámítását s a vásárolt földterület eladását, hogy az ebből származó kellemetlenségek megszűnjenek.

Egyházmegyénk ezen kérelemnek helyet nem adhat, mert 1-ször a minaji lelkész javadalmául vásárolt földterület

mindég kihozza a törlesztésre fordított 200 frtot és annak adóját. 2-szor. Az adófizetést azért nem teljesítheti, mert arra miniszteri intézkedés van, hogy a hol a lelkészi birtok tagosítás vagy bármi uton szaporodik, ezen szaporulattól a haszonélvező köteles az adót fizetni. 3-szor. A lelkészi díjfelszámítást sem másíthatja meg, mert az az egyházmegye által kiküldött részrehajlatlan bizottság által eszközöltetett.

20. Olvastato tt Ábrahám István kérvénye, melyben felhossa azon sérelmi okokat, melyek a díjlevél ujjabani átszámítása által irányában elkövetettek. Nevezetesen lelkészi fizetéséből nem vonatott le az adó, mely 9 frt 46 kr. Továbbá az általa használt 20,804 □öl erdőnek csak legeltetési vagy kaszálói hasznát élvezi, és az oly magasra van felvéve, hogy ezáltal 35—40 frtig károsíttatik meg a subventio kiosztásánál. És végül a fa befuvarozása is pénzbe van beszámítva, pedig ez sem igazságos, mert a hivek a fát készen tartoznak a belhivatalnok udvarán összerakva átszolgáltatni, tehát a befuvarozás lelkészi fizetésbe be nem számítható. Ez okból kéri ezen hibák kiigazítását s régibb fizetéspótlékának ezen évben is kiadatását.

Ezen kérelem a díjlevél átszámító bizottsághoz tétetik át kiigazítás végett, de a subventio a legujabb átszámítás arányában fog megadatni a jelen évben.

21. Német Péter az egyházmegyei könyvtár átvizsgálása és a jelenlegi könyvtárnok kezelése alá lett átadás végett kiküldetvén, eljárásáról jelentését beterjeszti, hozzá csatolva egy kimutatást, mely az átadáskor hiányzott könyvek névjegyzékét tartalmazza.

Miután az egyházmegyei könyvtárból több könyv hiányzik, a mi a lel-

tárba fel van véve, de a kiadási naplóba nincs bevezetve, ennek következtében felhivatnak úgy a lelkészek és tanítók valamint a néhai Makay Dániel örökösei, a netán kezeik közt levő s a könyvtárból hiányzó könyvek visszaadására.

22. A pallói leány-egyház a nyarádi gyűlés 13. sz. határozatával rendes tanítóválasztásra utasított, azonban ezen kötelezettségének nem tett eleget, ezért a nagy-szeretvai gyűlés 30. sz. határozata értelmében 5 frt birságban lett elmarasztalva, most már a nevezett egyház benyújtott kérvényében maga kéri a pályázati hirdetés megengedését, mert bár jelenleg be van töltve a tanítói állás Móré Elek s.-lelkészszel, de attól tartanak, hogy ha ő mint papi egyén állomásáról elrendeltetik, ismét tanító nélkül maradnak.

A pályázati hirdetés megengedtetik, ha netán vállalkozó egyén akadna, azon esetre Móré Elekről az egyházmegye más módon fog gondoskodni.

23. Jakab Istvánné kis-dobronyi lakos özv. lelkész nő az iránt panaszol, hogy ő reá az egyháztanács 2 véka buzát illetéktelenül vetett ki, mert mint kérvényében állítja, a helyi fizetési kulcs szerint, mint özvegy nő csak 1 véka buzát tartozott volna fizetni, de állítása szerint ez a fizetési többlet kivetése személye elleni bosszantás, mert ha bár ő birtokkal rendelkezik is, a helyi fizetési kulcs szerint, csak személye után tartozik fizetni, mint más egyháztagok, kik több, kevesebb birtokkal rendelkeznek, de egyházi adózás tekintetében egyenlően vannak megróva, a mi világosan mutatja, hogy K.-Dobronyban az egyházi tartozások személyi járandóságok, s ezért kéri magát az 1 véka buza megfizetése alól felmentetni.

Ennek ellenében a k.-dobronyi egyháztanács 1892. február 14-éni ülésében hozott végzéssel, beismeri ugyan, hogy némileg eltért a gyakorlatban lévő fizetési szokástól, amennyiben egyes tehetősebb egyháztagokat több fizetés-

sel rovott meg, ezek között a panaszlót is, mert a közel-múlt két év terméketlensége folytán sokan Amerikába vándoroltak, sokan Szabolesba távoztak szolgálat végett; az ekként felmerült hiányokat ezton igyekeztek pótolni, hanem panaszló iránt itt is jó akaratot tanusítottak, mert neki, mint a község legelső és legtehetősebb birtokosának 2 véka búzát, 1 szekér szénát, 1 szekér fát és 15 krt kellett volna fizetni, de az egy szekér széna helyett csak fél szekérrel rovatott meg, tehát aránylagos engedményben részesülvén, a panaszlót 1 véka buza megfizetése alól fölmenthető nem volt.

Miután az egyháztanács a maga körében helyesen intézkedett, eljárása helyben hagyatik, özv. Jakab Istvánné kérelmével elutasittatik s a reá rótt 1 véka buza megfizetésére köteleztetik.

24. Özv. Torma Ferenczné, Gál Péterné és Balog Lajosné k.-dobronyi lakosok, kik állítólag igen nagy zaklatásoknak vannak kitéve a presbiterium részéről, amennyiben a templomi székek után kivetett egyházi adóba az utolsó harapást is elveszik tőlök, holott ők azon székekben nem is férnek, melyek után az adó ki van rájuk vetve, ez okból orvoslást kérnek, mert ha ily szertelen zaklatásoknak lesznek tovább is kitéve, más vallásra fognak kitérni.

Ezen ügy megvizsgálás és jelentéstétel végett a k.-dobronyi presbiteriumhoz utaltatik.

25. A palágyi egyház előjárói, tekintettel azon nagymérvű kiadásokra, melyekkel terhelni fogják őket a 6000 frtra előirányzott templomátalakítási munkálatok, 75 köből életre szaporodott magtárukból 40 köből eladására engedélyt kérnek, a megmaradó 35 köblöt kamatoztatni kívánják tovább is azon célra, melyre a magtár alapított.

Az itt kitűzött célra a kért életmennyiség eladása megengedtetik.

26. Soltész Tamás pályini lelkész kéri a pályini egyház regale ügyét újabb tárgyalás alá vétetni, s az ügy tisztázása céljából becsatolja a beregszászi kir. törvényszéknek 4193. sz. végzését, ha azonban az egyházmegye nem látná ezt kellő bizonyítással bíró okmányoknak, az esetre kéri az ügy tárgyalását az őszi egyházmegyei gyűlésre halasztatni, a mikor több ez ügyre vonatkozó okmányt fog beterjeszteni.

Miután ez ügyben illetékesen ítélni a polgári bíróság van hivatva, utasítatik Soltész Tamás azon hatóságnál keresni orvoslást.

27. Urbán Mihály záhonyi lelkész tekintettel közepes jövedelmére, mely egy kevés taggal bíró család fentartását biztosítja ugyan; de nagymérvű kiadások fedezésére elégtelen; ő pedig jelenleg két fiát taníttatja a sárospataki főiskolában, a harmadikat a mándoki népiskolában, az így felmerülő kiadások már túlhaladják tehetségét, ez okból kéri a Diós-féle ösztöndíjat Urbán Dezső III ad éves theologus fia számára kiadatni.

Az ösztöndíj azon feltétel mellett adatik meg, ha az illető leczkekönyvét bemutatja az esperes urnak, és ha abból kifog tűnni a kellő szorgalom; mely őt méltóvá teszi ezen jótétemény elnyerésére.

28. A bátfai, egyház előjárósága a nagy-szeretvai gyűlés 22. sz. a. utasítva lett az egyház tulajdonát képező s annak kezelése alatt levő tőkepénzek állásáról jelentést tenni, melyet az utasításhoz képest következőkben terjeszt elő: 1-ör az egyház épületek fentartására szolgáló alaptőke 14 kötvényen 553 frt. Ennek 1890. évi kamata 40 frt 20 kr. Régi kamathátrálék 27 frt 54 kr., mely a folyó évben befog szedetni, a régi kamatokkal együtt, mely 40 frtot teszen, s annak behajtása már foganatba is vétetett. Ezen kamatok id. Balogh Istvánt terhelő tőkekamataival szaporodtak fel, a melyről szóló kötvény 1887.

évben kiadatott behajtás végett Szomráky István ügyvédnek, de ezideig sem hajtotta be, sőt a kötvényt sem adta vissza többszöri sürgetés daczára sem. A 14 kötvény közül 4 nincs betáblázva, de ezek igen kis összegek lévén biztos helyre elhelyezve, veszélyeztetve nincsenek.

A második alap a munkaképtelen szegények számára kamatozik nyolcz betáblázott kötvényen 710 frt 64 kr. Ennek 1891. évi kamata 63 frt 87 kr. Régi kamathátrálék 96 frt 40 kr. 1891. évben befolyt folyó kamatokban 44 frt 52 kr. Régi kamathátrálék 58 frt 59 kr., mely ez évben befog szedetni; kivéve itt is a Balogh Istvánt terhelő 33 forint 28 krt, melyről a kötvény szintén Szomráky Istvánnál van. Ebből és az előbb említett tárból összesen 45 frt 27 kr. terheli Balogh Istvánt, minél fogva tisztelettel kéri nevezett egyház előljárósága a nt. egyházmegyét, méltóztassék ezen kimutatást jóvá hagyni, egyszersmind intézkedni arról, hogy a Szomráky Istvánnál lévő két kötvény az illetőtől elvétessék, s Hegyi György e. m. ügyvédnek adassék át behajtás végett.

A beterjesztett kimutatás tudomásul vétetik, egyszersmind utasittatik a báfai gondnok, hogy a kötvényeket Szomráky ügyvédtől felelőség terhe alatt átvegye s azt Hegyi György e. m. ügyvédnek kézbesitse behajtás végett, mert ha a kamatok elvesznek a gondnok fogja azért az egyházat kárpótolni.

29. Ugyanazon gyűlés 23. sz. határozatával utasította a vajkóczi egyház előljáróit az egyházat terhelő 66 frt adóhátrálék törlesztésére s eljárásáról jelentéstételre.

Jelentés nem tétetvén, felelőség terhe alatt megsürgettettek.

30. Ugyanazon közgyűlés 24. számú határozatával Kovách Károly e. m. gondnok és Ábrahám István urak megsürgettettek a záhonyi lelkész és tanító közt felmerült viszályos ügyet mielőbb megvizsgálni, ha lehet elintézni. Ezen kiküldetésben Ábrahám István betegsége miatt részt nem vehetett, e. m. gondnok ur az egyházlátogató-

ság jelenlétében a vizsály okát képező mesgyeügyre nézve úgy intézkedett, hogy a két hivatalnak az egyház-tanács közbejöttével a vesztesfél költségére mérnök által állapíttassa meg a mesgyét.

Az eljárás helyeslő tudomásul vétetik.

31. Ugyanazon közgyűlés 25. sz. a. utasította a k.-dobronyi egyház előjáróságát, az adó és ártér rendezésére, ezen utasításnak az egyház eleget tevén arról jelentését beterjeszti.

Tudomásul vétetik.

32. Ugyanazon közgyűlés 28. sz. a. felkérte ngs Kovách Károly ur, a k.-ráti egyház tulajdonát képező belsőség visszaszerzésére, melyet az ottani r. kath. lelkész elfoglalt és nem hajlandó az egyház tulajdonába vissza-bocsátani.

Miután ezen ügy békés uton megoldható nem volt, az egyházmegyei ügyvéd bizatik meg a törvényes eljárás megindítására.

33. Ugyanazon közgyűlés 30. sz. a. határozatával a pallói leány-egyház 5 forint pénzbírsággal súlytatott, mivel az egyházmegye azon meghagyásának, hogy a tanítói állás betöltése czéljából pályázatot hirdessen, -- eleget nem tett.

Mivel az előjáróság beigazolta, hogy ezen kötelezettségének habár utólagosan is eleget tett, az 5 frt bírság alól felmentetik.

34. Ugyanazon közgyűlés 52. sz. a. utasított az ungvári egyház előjárósága, hogy a közalapi kivetést helyesebb alapra fektetve, az igazságnak megfelelőbben állítsa össze s minden törvényszerű kellékekkel ellátva az esperesi hivatalhoz terjessze be, mely kötelezettségének nevezett egyház előjárósága eleget tevén:

az tudomásul szolgál.

35. Ugyanazon közgyűlés 49. sz. a. Bernáth Dezső és Német Péter annak megvizsgálására küldettek ki, mi okból tagadta meg az ungvári egyház Laky József tanítótól azon 100 frtot, melyet eddig a segédlelkészek mint segédtanítók élveztek.

A jelentés be nem adatván ujból megsürgettetnek.

36. Ugyanazon közgyűlés 55. sz. határozatával Bernáth Dezső és Német Péter annak megvizsgálásával bizattak meg, hogy a néhai Diószeghy Dánielné végrendeletében, az ungvári egyház, a lelkész és tanító javadalmazására hagyott ház jövedelméből a tanítót illető 62 frt 50 krt miért nem fordították eddig a tanító javadalmazására.

Jelentés nem adatván, megsürgettetnek.

37. Ugyanazon közgyűlés 60. számú határozatával Ábrahám István és Felföldy Ödön küldettek ki annak megvizsgálására, vajon méltányos-e a nagy-dobronyi s. lelkész azon kívánsága, hogy miután ő az egész terhet egyedül viseli fizetése főlebb emeltessék.

Nevezett küldöttség beadott jelentésében, h. lelkész berendelését javasolja, $\frac{1}{3}$ fizetéssel, de egyházmegyénk tekintettel azon beáltható körülményre, hogy a betegeskedő lelkész egészségét visszanyerheti, a midőn lelkészi teendőket végezhet, és az egyház ügyeinek vezetését ismét által veheti; az ügy megoldására nézve elégnek tekintti egy teljes felelősséggel megbizandó segédlelkész berendelését $\frac{1}{3}$ fizetéssel, ki ezen fizetésből élelmezéssel és minden szükségésekkel lássa el magát a lelkész további terhelteése nélkül.

38. Laky József ungvári tanító az egyházmegyétől a s.-lelkészek által élvezett 100 frt megadását, továbbá azon 50 frtot kéri, mely tőle a mult évben visszatartatott.

Egyházmegyénk Laky Józsefet ilyenmü kérelmével egyszer s mindenkorra elutasítja; de tekintve mostoha viszonyait és számos tagból álló családját a jelen évre drágasági pótlék czimen 55 frtot utalványoz számára.

39. A számvevőszék jelenti az 1892. január 6-án tartott üléséből, hogy az ungi ev. ref. egyházmegye tulajdonát képező pénztárt megvizsgálta, a könyvek egyes tételeit a kötvényekkel és nyugtákkal összehasonlította, nemkülönben a pénztárnok által, a pénztár állását feltüntető munkálatot összeegyeztetvén a könyvek tartalmával, a pénztár kezelését kifogástalannak találta, ez okból a pénztárnoknak az 1891-ik évre a felmentvényt, a fentartandók fentartása mellett megadta.

Tudomásul szolgál.

40. Az ungi ev. ref. egyházmegye tulajdonát képező pénztárak állása az 1891-ik évben a következő volt:

	Tőke és kamat		Kezelés	
	írt	kr	írt	kr.
I. A közigazgatási pénztár alaptőkéje	2761	—	—	—
Évi bevétel	358	32	—	—
„ kiadás	321	85	—	—
Pénztári maradvány	36	47	—	—
II. Özvegy-árvtár és lelkészi nyugdíj összevett alaptőkéje	3819	94	—	—
Ez évi szaporodás	472	85	—	—
Évi bevétel	642	16	—	—
„ kiadás	638	63	—	—
Maradvány	3	53	—	—

	Tőke és kamat		Kezelés	
	frt	kr.	frt	kr.
III. Ősztöndíj alaptőkéje	210	—	—	—
Évi bevétel	12	—	2	—
„ kiadás	12	—	2	—
Maradvány	—	—	—	—
IV. Gyűléstartási alaptőke	3850	—	—	—
Évi bevétel	1098	07	42	33
„ kiadás	625	—	42	33
Maradvány (a bent lévő 350 frt tőkével Ezen felül takarékpénztárba van téve a 166. sz. betéti könyvön	473	07	—	—
	828	58	—	—
V. Könyvtári pénztár.	—	—	—	—
Bevétel	119	67	—	—
Kiadás	119	67	—	—
Maradvány	—	—	—	—
VI. Sirbolti alaptőke	1616	—	—	—
Évi szaporodás (mely kamatok- ból tőkésítettett	500	—	—	—
Évi bevétel	592	09	20	30
„ kiadás	500	—	20	30
Maradvány	92	09	—	—
Ezen felül takarékpénztárban van a 335. sz. betétkönyvön	75	23	—	—
VII. Bátfai lelkész jövedelméül szolgáló alap	—	—	—	—
Évi bevétel	42	—	6	—
„ kiadás	42	—	6	—
Maradvány	—	—	—	—
VIII. Pinkóczi lelk. jöved. szolgáló alap	—	—	—	—
Bevétele tőkével	541	65	13	15
Kiadása „	507	20	13	15
Maradvány	34	45	—	—

	Tőke és kamat		Kezelés	
	frt	kr	frt	kr
IX. Végső György hagyatéka				
Alaptőke	300	—	—	—
Kamatokból tőkésült tőke	240	—	—	—
Évi bevétele	43	80	5	40
„ kiadása	20	60	5	40
Maradvány	23	20	—	—
Ezen felül tak. ptárban van a 354. sz. betétkönyvön 22 frt 06 kr.				
X. Szabó Endre minaji lelk. adománya, mely a minaji lelk. részére vásárolt földek árának kifizetésére tőkésül:				
Alaptőke	200	—	—	—
Kamatokból tőkésült tőke	100	—	—	—
Bevétele tőkével	309	—	—	—
Kiadása „	300	—	—	—
Maradvány	9	—	—	—
Ezenfelül takarékpénztárban van a 232. sz. betétkönyvön				
	20	78	—	—
XI. Az ungvárt felállítandó leánynevelő intézet javára:				
Bevétel	51	—	—	—
Takarékptárba tétetett a 79. sz. betétkönyvre	51	—	—	—
XII. A p. Horváth Simon és Mária alapítványának alaptőkéje az ungvári házértékén 10 ezer forinton felül jelenleg				
	87125	02	—	—
(Ez évi szaporodás) a tak. ptári részvények felemelt értékével	1975	—	—	—
Bevétele	14782	07	1086	57
Kiadása	10552	55	1534	30
Pénztári maradvány	4229	52	—	—

Kezelésből felülköltés	448 frt 27 kr.
Ezen pénztárba tartozik 49 egyén	
(összesen) kamattal	2635 frt 80 kr.
és kezelési díjjal	439 frt 31 kr.

41. Ugyanazon számvevőszék ugyanazon üléséből beterjeszti Hegyi György e. m. ügyvéd abbéli kérelmét; hogy engedtetnék meg neki az Orémus Dániel nagy-dobronyi lelkész és néhai Makay Endre árvái ellen folyamatba tett pernél a bélyegköltéseknek a kezelése alatti az egyházmegye tulajdonát képező ungvári házjövendelméből előlegezni, mert tekintve a nevezett adósok nyomasztó helyzetét, ő a részére járuló tiszteletdíjról is lemond.

Ezen kérelemnek hely adatik, s megengedi egyházmegyénk az Orémus Dániel és Makay Endre árvái ellen folyamatban levő perben, a bélyegköltéseknek az ungvári házjövendelméből előlegezését, oly kikötéssel azonban, hogy a tőke és járulékainak behajtásakor ezen előlegezett költségek is megvéssenek az illető adósokon.

42. Ugyanaz jelenti, hogy a néhai Lábos Boldizsár tartozása után a kamatok nem fizettetnek az örökösök által, holott erre több ízben fel lettek szólítva.

Az egyházmegyei ügyvéd utasittatik mind a három örököst egyetemlegesen beperelni, s rajtok úgy a tőkét, mint a folyó kamatokat behajtani.

43. Ugyanaz jelenti, hogy Szomráky István ungvári lakos ügyvéd 25 frt, Terestényi Dániel nagy szőlősi lakos kir. aljárásbíró 15 frt 50 kr., Balla Endre baranyai állami tanító 40 frttal tartoznak már évek óta az e. m. pénztárba s tartozásaik után kamatot sem fizetnek, habár erre többször fel lettek szólítva.

Mind a három adós bepörölése kötelességévé tétetik az ügyvédnek.

44. Tekintve azon hátrányt mely a kamatok rendetlen fizetéséből származik, számvevőszék javasolja azon régebbi egyházmegyei szabályzat felújítását, miszerint az adósok a kamatokat, január és július 15-éig befizessék, s a kik ezt nem teljesítik, azokon a pénztárnok kése delmi kamatot vegyen, a kik pedig egy évi kamattal hátrálékban vannak, azokon a tőke és kamat behaj tassék.

Egyházmegyénk a számvevőszék ezen javaslatát magáévá teszi s egyszers mind utasítja a pénztárnokot ezen el járás foganatosítására.

45. Ugyancsak a számvevőszék azon tapasztalatra jutott, miszerint a kezelési pénztár nem bírja fedezni azon kiadásokat, melyek annak terhére vannak utalva, ez okból javasolja, hogy az egyházmegyei jegyzőkönyvek nyomatási ára az egyházak részére járuló segélyből vo nassék le.

Minthogy ez által csakis a szegé nyebb egyházak terheltetnének, a va gyonásabbak pedig fel lennének mentve a nyomatási költségek viselése alól, azért kimondja egyházmegyénk, hogy az eddig fizetett 1 frtot ezután is fizese k az egyházak, csakis az ezen felüli összeg vonassék le az egyházak segé lyéből.

46. Olvastattak a püspöki körlevelek s a vallás és közoktatásügyi minisztérium által a püspöki hivatalhoz körözés végett megküldött miniszteri rendeletek.

Mindezek körözve lévén, tudomásul szolgálhak.

47. Olvastattak az egyházlátogatási jelentések ; ezek szerint : a Felső-Reviszéhez tartozó A.-Remetén magtár van, a melyről az egyház előljárói nem tudják, valjon

egyházi, vagy községi-e? E kérdés tisztázását az egyházmegyétől várják.

Az a.-remetei magtár ügyének megvizsgálására, jelentésöknek őszi közgyűlésünkre való betérjestése mellett, Köröskényi Elek világi tanácsbíró s ifj. Szakal István lelkész urak felkéretnek.

48. Ugyanaz jelenti, hogy a nagy-kaposi egyházban az egyházi épületek nincsenek teljes értékben biztosítva tűzkár ellen.

Utasittatik az egyház előjárósága, hogy épületeit teljes értékbe biztosítsa s arról jelentést tegyen.

49. Ugyanaz jelenti, hogy a f.-reviscei egyház iskolája kipadlóztatására 50 frt e. megyei segílyt kapott; mégis azt meg nem tette; e mellett — bár 400 frt pénztári maradványa van — az iskolai épületet nyolcz év alatt csak egyszer meszeltette ki.

Egyházmegyénk midőn ezeket megbotránkozással veszi tudomásul, egyuttal az ügy megvizsgálására Köröskényi Elek és ifj. Szakal István urakat kiküldi; jelentésök őszi közgyűlésünkre bevéáratván.

50. Ugyanaz jelenti hogy a bajánházai egyház a paplak javítására nyert 100 frt e. megyei segílyt magtár építésre fordította.

A nyert segíly mindig arra a célra levén fordítandó, a melyre kérve volt, a bajánházai egyház eljárásáért megintetik.

51. Ugyanaz jelenti, hogy botfalvai leány-egyházunkban nyolcz elkeresztelési eset történt.

A felügyelő lelkész, az ez ügyben való eljárás megindítására 50 frt bírság terhe alatt utasíttatik, köteleztetvén, hogy ez ügyről esperes urnak haladéktalanul jelentést tegyen.

52. A fentemlített sajnálatos ügyből kifolyólag kérdésbe tétetett közgyűlésünkön: vajjon a helyesebben gyakorolható felügyelet szempontjából nem ezélszerűbb volna-e Botfalvát a hozzá közelebb eső Tarnóczhoz csatolni.

Egyházmegyénk a feltett kérdést teljesen indokoltnak látja; ugyanazért felhívja a botfalvai leány-egyházat: nem volna-e hajlandó a Tarnóczhoz való esatlakozásra?

53. Ugyancsak az egyházlátogatóság jelenti, hogy Botfalván az előkönyörgőnek 60 frt szántáspénze hátralékban van.

Az egyháztanács, a fenti követelés beszédésére s átszolgáltatására, felelősség terhe alatt utasíttatik.

54. Ugyanaz jelenti, hogy a botfalvai egyház számadó könyvében, az egyháznak a tanító ellen egyházi s polgári hatóság előtt indított perében való ide-oda járásra tetemes összeg van felszámítva.

Mint hogy ilyenemű kiadások az egyház rovására be nem vezethetők, felkérhetik a botfalvai ügyek megvizsgálására kinevezett küldöttség, hogy a többiekkel együtt ez ügyet is figyelembe venni sziveskedjék.

55. Ugyanaz jelenti, hogy Botfalván a tanítói lakon levő egyházládájából a gondnok az iratokat s az egyház pecsétjét magához vitte el s viztatenni nem akarja.

Az egyház iratainak s pecsétjének az egyház ládájában kellvén állani: gondnok azoknak visszatételére 10 frt birság terhe alatt köteleztetik s ennek meg, vagy meg nem történtéről a tanító az esperes urnak jelentést tegyen.

56. Ugyanaz jelenti, hogy a bátfai lelkész arra kéri fel az egyházmegyét, működnek közre egy bátfán felállítandó községi iskola ügyében.

Egyházmegyénk elősmeri ugyan, hogy ha a községben lenne az iskola, a tanügy terén sokkal nagyobb haladás lenne észlelhető; azonban Bátfa oly közel fekszik Pallóhoz, hová a gyermekeknek iskolába kell járniok — hogy enemü kísérletnek semmi eredménye sem lenne, ugyanazért közreműködését fel sem ajánlja.

57. Ugyanaz jelenti a záhonyi egyház előjáróinak azon kérelmét, engedtetnék meg nekik, hogy a confirmándusok a nyári közvizsga alkalmával tehessenek vizsgát.

Az egyház előjáróinak ezen kérelmek megadatik.

58. Ugyanaz jelenti, hogy a szalócai egyházunkban négy vadházasság van.

A szalócai egyház előjárósága felhivatik, hogy a saját kebelében tegyen meg minden lehető ez erkölestelen állapot megszüntetésére.

59. Ugyanaz Szabó Albert záhonyi tanító azon panaszát terjeszti elő, hogy bár az egyházkerületi szabályrendelet a tanítók által tartatni szokott buesuztatást eltörölte, tőle azt mégis kívánják.

Utasittatik a tanító az egyházkerületi szabályrendelet betartására, mely a szokásban volt s a tanítók által tartatni szokott buesuztatókat eltörölte.

60. Ugyanaz jelenti, hogy a csomonyai egyház előjárói ígéretet tettek, hogy a már igen rossz karban levő, majdnem életveszélyes tanítói lak helyett újat építenek s a jelen évben, az 1893 ik évben mulhatlanul megtörténendő építkezéshez, a szükséges anyagokat beszerzik.

A csomonyai egyház előjárói felhívatnak, hogy ígéretöknek pontosan eleget tenni szigoru kötelességüknek ismerjék.

61. Ugyanaz jelenti a tarnóczyi lelkésznek azon panaszát, hogy a szomszéd lelkészek a körleveleket késedelmezve küldik.

Felhívatnak a lelkészek, hogy a körleveleket, postakönyv mellett, 48 órán belől mulhatatlanul küldjék tovább, mert a késedelmeskedők birsággal fognak súlytatni.

62. Ugyanaz jelenti az ungvári egyház presbitériumának azon panaszát, hogy lelkészüktől az egyházkerülettől ezelőtt nyert segély — az egyház anyagi viszonyainak örvendetes megváltozására való hivatkozással — megvonatott.

Az ungvári egyház előjárói e panaszukat kérvénybe foglalva, az egyház-megye útján, terjesszék fel az egyházkerületre.

63. Ugyanannak jelentése szerint az ungvári egyház előjárói még azért is panaszkodnak, hogy lelkészük a vallás tanítása által túl lévén terhelve, lelkészi teendőjében akadályozva van.

Az egyház előjárósága utasítatik, hogy e túlterheltetésről, őszi egyházmegyei közgyűlésünkre, körülményes jelentést tegyen.

64. Ugyanaz jelenti, hogy P.-Helmecezen a múlt évről az adók fizetetlen vannak.

Szigoruan megbagyatik a p.-helmecezi egyház előjáróinak, hogy adótartozásukat rövid idő alatt fizessék ki; erről szülő jelentések őszi közgyűlésünkre bevéartván.

65. Ugyanannak jelentése szerint a p.-helmecezi egyház előjárósága panaszolja, hogy az egyházmegyénk 300 frt kölesöne után 8%-it fizet; továbbá, hogy nevezett összegről a pénztárban két kötvénye van, melyek közül az egyiket — bár kérelmezték — ez ideig még ki nem kapták.

Az egyház előjárósága e panaszával — illetekes helyére — az egyházmegyei számvevőszékre utasítatik.

66. Ugyanaz jelenti, hogy a nyarádi gyűlés 55. számú határozatával figyelmeztetett egyházak közül P.-Helmece, K.-Ráth és Szürte azon kötelezettségöknek, hogy épületeiket tűzkár ellen teljes értékig biztosítsák, nem tettek eleget.

A felsorolt egyházak előjárói 10 frt büntetés terhe alatt, annak megtételére ujabban figyelmeztetnek s erre vonatkozó jelentéseket őszi közgyűlésünkre adják be.

67. Ugyanaz jelenti, hogy N.-Gejőczben az iskola szellemi állapota igen alacsony fokon áll.

A n.-gejőczyi iskola szellemi állapotának megvizsgálására s a netalán szükséges intézkedések megtételére Kovách Károly e. megyei gondnok s Homoki Antal főjegyző felkötetnek.

68. Ugyanaz jelenti, hogy a k.-gejőczyi egyház négy évi illeték-egyenértéki adóval hátralékban van.

A hátralékos illeték-egyenértéki adó kifizetése a k.-gejőczyi egyház előljárási eljárásának sürgős kötelességévé tétetik s annak megtörténtéről jelentését terjeszse be.

69. Ugyanaz jelenti, hogy K.-Ráthban a confirmándusok még mindig Nagy-Pénteken tesznek vizsgát.

Mint hogy e gyakorlat a gyermekek iskoláztatási idejének betartására káros hatással van, utasítatnak az egyház előljárói, hogy a confirmándusok vizsgálója az iskolai év végeztével tartandó meg.

70. Kovács István szalókai tanító, mint a ki ez idő szerint az e. megyei pénztárba nem tartozik, hosszas betegeskedése s fiának S.-Patakon való taníttatása miatt nehéz körülmények közé jutván, személyes biztosítékra 50 fnt kölesönt kér az egyházmegyétől.

Folyamodó kérelme megadatik.

71. Pazar István iskei lelkész, azzal az indokolással, hogy ő az egyházmegyei pénztárnoknak tartozik, tanuló fiáért kosztpénzt fizetni nem bír s az e. megyei özvegyárvtári illetéket — díjlevele a felszámított értéket meg

nem ütven — leróni nem képes, 200 frt e. megyei kölesönt kér.

A kért kölesön biztosítására semmi alap nem lévén, folyamodó kérelmével elutasítatik.

72. Mesko János szürtei tanító jelentést tesz a néh. Fűrjész István volt szürtei lelkész özvegye s árvái követeléséről, kimutatva az adósok névsorát, kiknél a követelés erejéig a községi bíró által foglalás is tétetett; ezek azonban fizetni — mivel állítólag ezt az özvegynek már megtették, de nyugtával igazolni egy sem tudja — nem akarnak; kéri az egyházmegye intézkedését ez ügy tisztába hozatalára. Mivel pedig e jelentését már a szeretvai gyűlésre be kellett volna adnia s az közbejött akadályok miatt meg nem történt, azon gyűlés 66. sz. határozatával 5 frt pénzbírságra lett ítélve; ez alkalommal azonban eleget tevén kötelezettségének a bírság alól magát felmentetni kéri.

A szürtei egyház presbitériuma a követelésnek közigazgatási uton laendő behajtására felelőség terhe alatt utasítatik. A Mesko Jánosra rótt 5 frt pénzbírság — felhozott indokánál fogva — elengedtetik.

73. Herczegh Károly n.-szeretvai lakos, az ugyanott tartott gyűlés 70. sz. határozata nyomán kérelmezi, hogy az őt s családját jogosan megillető Kása-fele templomi szék részére visszaadassék; ellenesetben az ezen család széke után járó minden néven nevezendő teher alól oldassék fel.

Ezen ügy újabb megvizsgálás és határozathozatal végett a n.-szeretvai egyház presbitériumához utasítatik.

74. Az ásványi leány-egyház előljárói kérelmezik, hogy leány-egyházuk anyaegyházzá alakulhasson s egy-

szersmind kéri az egyházmegyét, hogy Oláh Kálmán munkaképtelen tanítónak — mivel már az új nyugdíj-törvény életbe lépett — nyugdíjaztatását eszközölni kegyeskedjék.

Egyházmegyénk Oláh Kálmán ásványi tanítónak nyugdíjaztatását, ki — fájdalom — az évek óta tartó s felgyógyulás reménye nélkül való betegség terhe alatt hivatalos kötelességének csak a legesekélyebb részben sem tehet eleget, szükségesnek mondja ki. S mivel a nyugdíjaztatandónak megvizsgálását egy bizottság eszközli, a maga kebeléből e bizottság tagjaiul Horváth Dezső világi tanácsbíró s Novák Lajos ungvári lelkészt kéri fel. A lelkész-tanítóság ügyét, a tanító nyugdíjaztatásáig függőben hagyja. A kiállított lelkész-tanítói díjlevelet Szabó József s Makay Miklós e. megyei kiküldötteknek visszaadni határozza, azal az utasítással, hogy a helyszínen presbiteri gyűlést tartva, szavazzassák meg az egyháztagokat, hogy az új terhet elfogadják-e? A föld értékét a kat. tiszta jövedelem alapján számítsák fel s így vegyék a díjlevelet, a többi jövedelemmel együtt pénzértékre.

75. Az egyházmegyei építészeti bizottság jelenti, hogy a palágyi egyház templomát javíttatni kénytelenítettvén — bárha a terv szerint az eredeti építészeti stíl teljesen el lesz is rontva — e javítás mintegy 6—7000 forintot vesz igénybe. A hivek által e célra adott 3200 forintnyi készpénz s 600 frt értékű igás és gyalog napszám azonban kevés, ugyanazért a még hiányzó összeg előállítására három éven át 500—500 frt segélyre, e szerint 1500 frtra ajánlja.

Egyházmegyénk a vármegye alispánjától értesülve arról, hogy az or-

szagos műemlékekre felügyelő bizottság a palágyi templom megvizsgálására küldöttet nevezett ki, míg e küldött meg nem jelenik, addig az egyháznak a templomjavítás megkezdését nem engedélyezi. Hogy pedig a mesterembereknek az építkezésre adott előlegjük a halasztás miatt el ne vesszen, e tekintetben Kovách Károly e. megyei gondnok kéretik fel közbenjárni.

76. A n.-gejőcei egyház előjárósága jelenti, hogy a nyarádi gyűlés 55. számú határozata szerint, épületeit tűzkár ellen teljes értékig biztosította.

Tudomásul vétetik.

77. Herezegh József k.-gejőcei lakos kérelmezi, hogy — mivel ő két éve, fia házassága óta, az ugynevezett öregek székébe jár, a mely után semminemű egyházi fizetést nem szoktak teljesíteni s az rajta mégis követeltetik — mentessék fel ő is az egyházi terhek alól. Kéri pedig azért, mert az egyháztanács azzal az indokolással, hogy a gyermekeiktől külön háztartásban élő öregek — ösrégi szokás szerint — sohasem mentettek fel, ennél fogva ezt vele szemben sem teheti s őt fel nem menti, — rá nézve sérelmes határozatot hozott.

Herezegh József kérelmével elutasítatik s az egyháztanács határozata indokánál fogva, helyben hagyatik.

78. Ábrahám István ágteleki lelkész a nyarádi gyűlés 70. számú határozatával nyert megbízatásában való eljárásáról, mely szerint a tőő Orémus Dániel anyagi viszonyaira felügyelni kéretik meg, jelentését beterjeszti.

Ábrahám István e gondnoksággal továbbra is megbízatik, felhivatván, hogy ha az Orémus Daniel lelkész

jövedelméből valami felmarad, ez általa, nevezettnek e. megyei adóssága törlesztésére tartassék s foglaltassék le.

79. Ugyancsak Ábrahám István jelenti, hogy a nagydobronyi egyház hívei hajlandók az eddig szekérszámra teljesített lelkészi fafizetést ölfára átváltoztatni.

Egyházmegyénk ez ajánlatot elfogadja s az ügynek mind a lelkész, mind az egyháztagok részére leendő méltányos elintézésére Ábrahám István és Egry Ferencz urakat kiküldi.

80. Ugyanaz jelentést tesz a n.-szeretvai gyűlés 71. számú határozatára, a Kőszeghy István volt k.-dobronyi tanító által beadott panasz tárgyában.

A beterjesztett jelentés szerint panaszos Kőszeghy Istvánnak van némi igaza; de miután már ezen általa követelésbe tett járulékok a jelenlegi tanítónak kiadattak, az egyház őt kielégíteni nem tudja. Egyházmegyénk azonban, mind Kőszeghy István kielégítése, mind a k.-dobronyi egyháznak a további kellemetlenségtől való megmentése céljából, a Vass Ádám volt veskőczyi tanító eltávozásával a pénztárban maradt 50 frtot Kőszeghy Istvánnak kiutaltványozza, felhivatván a pénztárnok az összegnek az ő részére leendő kifizetésére.

81. Főtiszteletű Kun Bertalan püspök úr a néh. Révész Bálint munkáira való előfizetési felhívást egyházmegyénk lelkészeinek figyelmökbe ajánlja.

Az előfizetési felhívás köröztetésére esperes úr felkéretik.

82. Nagy Lajosné k.-dobronyi lakos panaszolja, hogy lelkészük Nagy Sándor őt becsületében megsértette, egyházmegyénktől elégtételt kér.

Kérelmező panaszával a polgári hatóság elé utasítatik.

83. Korláth László k.-dobronyi lakos azon panaszát terjeszti elő, hogy a helybeli lelkész rajta a törvényes esketési díjnál többet, nevezetesen 9 frtot vett.

A jelen volt lelkész felvilágosító szavai után, jogtalan panaszával elutasítatik.

84. A botfalvai leány-egyház előjárósága kérelmezi, hogy miután tanítójuk Nagy Simon és a köztük való állapot tarthatatlan, nevezett tanító onnét elmozdittassék.

Kovách Károly e. megyei gondnok úr felkératik, hogy minél előbb egy küldöttséget nevezzen ki, a mely küldöttség a régóta húzódó ügyet, alapos vizsgálat után teljesen intézze el.

85. A n.-dobronyi egyház előjárósága, a n.-szeretvai gyűlés 65. sz. határozatára, jelenti, hogy ők özv. Ragyóczy Bertalanné szül. Téthy Euláliának semmivel sem tartoznak, Ragyóczy Bertalantól való kölesön felvételére senkit meg nem bíztak, nevezettnek alaptalan kövelelését el nem ösmerik, Egyuttal — mivel e jelentést nem saját hibájukból eredőleg adták be elkéssetten — az 5 frt pénzbírság alól való felmentést kérik.

A n.-dobronyi egyház előjáróságának jelentése tudomásul vétetetik; az 5 frt pénzbírság elengedtetik.

86. A n.-szelmencei egyház az iránt folyamodik az egyházmegyéhez, hogy regale-ügyben a pénzügyminisztérium elé terjesztendő kérvénye — melyben kötménye-

zett kötvényei helyett eladható, reál-értékű kötvényeket kért — pártolólág terjesztetnék fel.

A n.-szelmenczi egyház kérvénye pártolólág terjesztetik fel.

87. Mesko János szürtei tanító a nyarádi e. megyei gyűlés 17. számú határozatával szemben felebbezést jelent be, mely szerint az iskei lelkésznek kiadatni határozott magtári illetéket néh. Fűrjész István árváinak kéri odaítélni.

Minthogy e tárgyban már az egyházkerület is elutasítólag határozott alaptalan felebbezésével elutasítottik.

88. Rásky Endre vajkóczi lelkész az egyházi lapok pontosabb küldése s az e. megyei könyvtár rendesebb használhatására vonatkozó intézkedést kér.

Esperes úr felkéretik, hogy az egyházi lapok pontosabb küldésére sziveskedjék felhívni a lelkészeket. A könyvtár — a körülményekhez mérten — mindennap, egy, vagy más időben nyitva lévén: intézkedés szükségé nem forog fenn.

89. A veskóczi leány-egyház ujonnan kiállított tanítói díjlevelét három példányban betérjeszti s annak megerősítését kéri.

A betérjesztett tanítói díjlevel — a régivel való összehasonlítás után — elfogadtatik s a megerősítési záradék reávezetésére esperes úr felkéretik, szabályszerűleg az egyházkerületre is felterjesztetni határozattik.

90. Az ungi ev. ref. tanítói egyesület azon kérvénnyel járul egyházmegyénk elé, hatna oda erkölcsi kény-

szer útján, hogy az egyházmegyében levő összes ev. ref. tanítók ez egyesületbe lépjenek be.

Egyházmegyénk egyelőre összes ev. ref. tanítóitól elvárja, hogy minden kényszerítés nélkül a nevezett egyesület tagjaivá lesznek.

91. Ábrahám István ágteleki lelkész, ki a n.-szeretvai gyűlés 70. számú határozata szerint, nemcsak az Orémus Dániel n.-dobronyi lelkész ügyeinek rendezésével, hanem egyuttal azzal is megbízott, hogy az egyházmegyének nevezett lelkésznel veszélyben forgó tőkéjét is lehetőleg biztosítani igyekezzék, a közötté és Orémus Dániel között kötött szerződést, mely szerint nevezettnek szénáját a követelés egyrészének biztosítására megvette, jóváhagyás és megerősítés végett beterjeszti.

Ábrahám István e. megyei tanácsbíró eljárása örvendetes tudomásul vétetvén, helyben hagyatik; az ügy további folyamatba tétele czéljából a szerződésnek jóváhagyási záradékkal való ellátására esperes úr felkérctik.

92. Szabó István n.-dobronyi s.-lelkész, a n.-szeretvai gyűlés 26. sz. határozata folytán, a n.-dobronyi egyház anyagi ügyeiről szóló jelentését beterjeszti.

A beterjesztetett jelentés szerint jelenben a magtár alapja 72 köböl 2 véka s $\frac{2}{4}$ -edrészt tengeri és 40 frt 12 kr. készpénz; a tőkevagyon 906 frt 20 kr. kamatban 153 frt 91 kr. Ezen jelentés tudomásul vétetik.

93. A p.-helmezi egyház előjárói kérelmezik, hogy — miután tanítójuk Záhonyi István Veskőczra választott meg s az a meghívást el is fogadta — üresedésben levő tanítói állomásukra az általuk meghívott s meghívást elfogadott n.-dobronyi s. tanító helyzetének be s erősítették meg.

A p.-helmezi egyház előjáróinak kérelmük, azzal a megjegyzéssel, hogy nevezett s.-tanító egy év leforgása alatt a tanítói oklevél megszerzésére köteleztetik, megadatik. Az oklevél meg nem szerzése esetén azonban, egy év eltelte után, az állomásról elmozdítatik.

94. Novák Lajos ungvári lelkész, ez idő szerint egyszersmind egyházmegyei könyvtárnok, az e. megyei könyv és levéltárról jelentését beterjeszti; mely jelentés szerint a könyvtárból több és pedig jelentékeny számú könyv hiányzik, a könyvtár helyes irányban való fejlesztése sem eszközöltetett, a mennyiben egyik szak túltömött s a másik feltűnően hiányos, a levéltár pedig teljesen rendezetlen.

Hogy a jelentésben feltüntetett bajok orvosolhatók legyenek, egyházmegyénk egy könyvtári bizottság megválasztását tartja szükségesnek, mely bizottságnak feladata leend a könyvtárra való felügyelet s a bevásárlandó könyvek kiválasztása. E bizottság tagjaiul: Horváth Dezső, Hegyi György, Németh Péter, Novák Lajos, Szabó Albert és Kertész János választattak meg. A levéltár rendezésével pedig Novák Lajos bízott meg.

95. Ezzel kapcsolatban felmerült azon ügy is, hogy az e. megye által az ungvári papi belhelyen épített könyvtári helyiségről az egyházmegye és az ungvári egyház között semminemű irott biztosíték nincs; nem fog-e az ungvári egyház idővel e tekintetben némi kifogásokat támasztani?

Ez ügy megvizsgálására s arról való jelentéstételre Hegyi György e. megyei ügyvéd felhivatik.

96. Az e. megyei pénztárnok jelenti, hogy özvegyárvatári szabályaink ellenére némelyek az évenként kész-

pénzben fizetendő 2%-it is nyugtával akarják leróni, kérdi, hogy az ilyenekkel mitévő legyen?

Utasittatik a pénztárnok, hogy özvegy-
árvatári fizetéseket csakis az alapsza-
bályok világos utasítása szerint fogad-
jon el.

97. A lelkészjelölő bizottsági tagok mandátuma le-
járván, lelkészjelölő bizottsági tagokul

Egyházi részéről: id. Virágh József
rendes-, Ábrahám István pót-, világi
részről: Bernáth Zoltán, Felföldy Ödön
rendes-, Köröskényi Elek s Patay Gyula
póttagokul megválasztatnak.

98. Az ungi egyházmegyéből a főt. egyházkerületen
közhirdetésre ajánlatnak:

Minaj, Bezó, Piruska, Palló, Ves-
kócz.

99. Az ungi ev. ref. egyházmegye részéről a főt.
egyházkerületre képviselőküi küldetnek.

Az elnökségen kívül id. Virágh Jó-
zsef pénztárnok, Patay Gyula, Bernáth
Zoltán, Köröskényi Elek, Horváth Dezső
tanácsbírák és Homoki Antal e. m.
főjegyző.

100. Az őszi egyházmegyei közgyűlés helye:

Gálócs.

101. A jegyzőkönyv hitelesítésére kinevezettek:

Szabó Endre esperes. Kovách Károly
e. m. gondnok, id. Virágh József,
Bernáth Zoltán, Horváth Dezső, ifj. Vi-
rágh József és a jegyzői kar.

102. Mindezek a jegyzőkönyvi pontok meghitelesítettek 1892. április hó 21. napján Ungváron tartott hitelesítési ülésben.

J e g y z e t t é k :

H o m o k i Antal főjegyző 1—46. és 96—102.
M a g y a r Bertalan aljegyző 46—96. jkőnyvi pontokat.

A JEGYZŐKÖNYVBEN FOGLALT TÁRGYAK

RÖVID KIMUTATÁSA.

1. Esperesi ima és gondnoki meguyító beszéd.
2. Esperesi jelentés.
3. Az egyházak képviselői igazoltattak.
4. Magyar Bertalan aljegyzővé választott.
5. Magyar Bertalan megválasztott aljegyző az esküt leteszi.
6. Hegedüs Sámuel és Szöllösy Gyula közt a tanácsbírói hivatalra a szavazás újlól elrendeltetik.
7. Balogh Pál k.-dobronyi tanító bekebeleztetik.
8. Záhonyi István veskőcezi tanítóvá lett megválasztása megerősítettik.
9. A minaji egyház adósságát az egyházmegye kifizeti, ha annak 2%-ját a hívek az egyházmegye pénztárába évenként befizetik.
10. Az ágteleki egyháznak adó és ártérre 120 frt utalványoztatik.
11. A vajáni egyház kérelmével, melyben tandij pótlásul 50 frtot kér, elutasítottik.
12. A lucskai egyház kérelmével, melyben a tanító subventioját 120 frtra kéri felemeltetni, elutasítottik.
13. Baoskay Sámuel a lelkészi és tanítói földek katasteri tiszta jövedelmének betérjesztésére utasítottik.
14. Pazar József n.-szelmenczi lelkész kérvénye a lelkészi fizetést átszámító bizottsághoz utasítottik.
15. Ifj. Szakal István missioi lelkészi fizetése után az özvegy-árvatárra fizetni köteleztetik.
16. Riezko Dániel kérvénye a fizetést átszámító bizottsághoz utasítottik.
17. Lisznyai Elek subventio emelés iránti kérelmével elutasítottik.

18. Homoki Antal és Matolai Pál kérelmükkel, melyben az 1889-iki díjlevél felszámítása visszaállítását kérik, elutasítatnak.
19. Ifj. Szabó Endre minaji lelkész kérelmével, melyben a lelkészi állomás biztosítására vásárolt föld eladását kéri, elutasítatik.
20. Ábrahám István kérvénye, melyben új díjlevélfelszámítást kér, az erre rendelt bizottsághoz tétetik át.
21. Német Péter az e. megyei könyvtárról jelentést tesz.
22. A pallói leány-egyháznak kérelme, hogy tanítói állomására pályázatot hirdethessen, megadatik.
23. Jakab Istvánné az egyháztanács által reá vetett egyházi adó megfizetésére köteleztetik.
24. Özv. Torma Ferenczné s társai kérvénye a k.-dobronyi presbiteriumhoz utasítatik.
25. A palágyi egyháznak 40 köből magtári élet eladása engedélyeztetik.
26. Soltész Tamás regále-ügy iránti kérelmével a polgári bíróság elé utasítatik.
27. Urbán Dezső részére leczkekönyvének bemutatása után a Diós-féle alap kamatja kiutalványoztatik.
28. A bátfai egyház előjárósága jelentését, az egyház tőkepénzeinek állásáról beterjeszti.
29. A vajkóczyi egyház előjárói adóhátralékuk kifizetésére újabb utasítatnak.
30. Kovách Károly e. m. gondnok, a záhonyi lelkész és tanító közötti vizzályos ügyről jelentését beterjeszti.
31. K.-Dobrony az adó és ártér rendezéséről jelentést tesz.
32. A k.-ráthi egyház belsőségének visszaszerzése az e. megyei ügyvédre bizatik.
33. A pallói leány-egyház az 5 frt birság alól felmentetik.
34. Az ungvári egyház jelentése a közalap kivetéséről tudomásul vétetik.
35. Bernáth Dezső és Német Péter az ungvári tanító fizetési ügyében újabb jelentéstételre utasítatnak.
36. Ugyanazok jelentéstételre utasítatnak arról, miért tagadta meg Laky József ungvári tanítótól az egyház az évenként őt megillető 62 frt 50 krt.
37. N.-Dobronyba $\frac{1}{3}$ -ad fizetéssel s.-lelkész rendeltetik.
38. Laky Józsefnek az e. megye a kért 100 frtot meg nem adja.
39. A számvévőszék jelentése tudomásul vétetik.

40. Az ungi ev. ref. egyházmegye pónztárainak állása.
41. Hegyi György e. megyei ügyvédnek megengedtetik, hogy az Orémus Dániel és Makay Endre árvái ellen indított perben a bélyegköltséget az ungvári ház jóvedelméből fedezhesse.
42. Hegyi György e. m. ügyvéd a Lábos Boldizsár örököseinek beperlésére utasítatik.
43. Ugyanacsak kötelességévé tétetik, Szomráky Istvánt, Terestényi Dánielt s Balla Endrét beperelni.
44. A pénztárnok utasítatik, hogy a január és július 1-én kamatot nem fizetőkön késedelmi kamatot vegyen.
45. Az egyházak a jegyzőkönyv nyomtatási költségeire egy-egy forintot fizetni köteleztetnek.
46. Olvastattak a püspöki és miniszteri körrendeletek.
47. Az egyházlátogatóság jelentése az a.-remetei magtár ügyében.
48. Ugyanaz jelenti, hogy a n.-kaposi egyházban az épületek tűzkár ellen teljes értékig nem biztosítottak.
49. Ugyanannak jelentése, hogy a f.-reviscei egyház a nyert 50 frt segélyen iskoláját ki nem padoztatta s tisztántartásáról sem gondoskodik.
50. Ugyanannak jelentése, hogy Bajánháza a nyert 100 frt segélyt nem a kért célra fordította.
51. Ugyanannak jelentése, hogy Botfalván több elkeresztelés történt.
52. Az e. megye kérdésbe teszi, hogy a helyesebben gyakorolható felügyelet szempontjából Botfalva nem volna-e hajlandó Tarnóczhoz csatlakozni.
53. Ugyanannak jelentése a botfalvai előkönyörgő szántási hátralékáról.
54. Ugyanannak jelentése, hogy a botfalvai számadókönyvben a tanító ellen indított ügyben való ide-oda járásra tetemes összeg van felszámítva.
55. Ugyanannak jelentése, hogy Botfalván a gondnok a peccsétet s iratokat az egyház ládájából elvitte.
56. Ugyanannak jelentése, hogy a bátfai lelkész községi iskola felállítását kérelmezi.
57. A záhonyi egyház előjárói a confirmandusok vizsgája idejét a nyári közvizsga alkalmára kérelmezik.
58. Ugyanannak jelentése a szalócai vadházasságokról.
59. Szabó Albert kérelmezi, hogy a bucsuztatók tartása alól mentessék fel.

60. Ugyanannak jelentése, hogy a csomonyai egyház előjárói rozszant tanítói lakjuk helyett 1893-ban újat fognak építeni.
61. Ugyanannak jelentése, hogy a tarnóczyi lelkész a körlevelek késedelmes küldése miatt panaszkodik.
62. Ugyanannak jelentése, hogy az ungvári egyház a lelkészektől elvont egyházkerületi segély miatt panaszkodik.
63. Ugyanannak jelentése, hogy az ungvári egyház panasolja lelkészének a vallástanítása által való túlterheltségét.
64. Ugyanannak jelentése, hogy P.-Helmeczen a múlt évi adók fizetetlen vannak.
65. Ugyanannak jelentése, hogy a p.-helmeczi egyház előjárósága panasolja, hogy e. megyei kölesöne után 8%-it fizet s egy összegről két kötvénye van a pénztárban.
66. Ugyanannak jelentése, hogy a megintett egyházak közül P.-Helmecz, K.-Ráth, Szürte épületeiket tűzkár ellen kellő értékig még sem biztosították.
67. Ugyanannak jelentése a n.-gejőczyi iskola szellemi állapotáról.
68. Ugyanannak jelentése, hogy K.-Gejőczben az illetékegyenértéki adó fizetetlen.
69. Ugyanannak jelentése, hogy K.-Ráthban a confirmándusok Nagy-Pénteken tesznek vizsgát.
70. Kovács István 50 frt kölesön iránti kérvénye.
71. Pazar István 200 frt kölesön iránti kérvénye.
72. Mesko János a Fűrész árvaának követeléséről szóló jelentését beterjeszti.
73. Herczegh Károly kérvénye templomi szék ügyében.
74. Az ásványi leány-egyház kérvénye, hogy anyaegyházzá alakulhassanak s tanítójuk nyugdíjaztassék.
75. Az e. megyei építészeti bizottság a palágyi templom leendő renoválásáról jelentést tesz.
76. A n.-gejőczyi egyház jelentése, hogy épületeit kellő értékig biztosította tűzkár ellen.
77. Herczegh József kérelme, hogy az egyházi adó alól mentessék fel.
78. Ábrahám István az Orémus Dániel feletti gondnokságról szóló jelentését beterjeszti.
79. Ugyanannak jelentése, hogy a n.-dobronyi hivek hajlandók a szekerenkénti fafizetést ölfára átváltoztatni.

80. Ugyanannak jelentése a Kőszeghy István követelése tárgyában.
81. Főtiszteletű püspök ur a Révész Bálint munkáira való előfizetési felhívást figyelembe ajánlja.
82. Nagy Lajosné kérvénye becsületsértési ügyben.
83. Koriáth László kérvénye, melyben panaszkolja, hogy rajta sok esketési díj vétetett.
84. A botfalvai egyház kérvénye, hogy tanítójuk onnan elhelyeztessék.
85. A n.-dobronyi egyház jelentése Ragyóczy Bertalanné sz. Téthy Eulália által ellene támasztott követelésről.
86. A n.-szelmenczi egyház regaleügyi kérvénye.
87. Mesko János felebbezése a nyarádi gyűlés 17. sz. határozatára.
88. Rásky Endre a lapok rendetlen küldése ügyében panaszkodik.
89. A veskőczi leány-egyház tanítói díjlevelét három példányban beterjeszti.
90. Az ungi ev. ref. tanító-egyesület kérvénye, hogy az összes ungi ev. ref. tanítók az ő egyesületükbe köteleztessenek belépni.
91. Ábrahám István az Orémus Dániellel kötött adásvételi szerződést beterjeszti.
92. Szabó István a n.-dobronyi egyház anyagi állásáról szóló jelentését beterjeszti.
93. A p.-helmecezi egyház előjárói Kiss Lajost tanítóul megerősíteni kérik.
94. Novák Lajos az e. megyei könyvtár állásáról jelentést tesz.
95. Az e. megyei könyvtár helyiségének az ungvári egyházzal leendő rendezésére Hegyi György felkéretik.
96. Id. Virágh József pénztárnok utasítatik, hogy az özv.-árvtári 2% befizetéseknél az alapszabályokhoz alkalmazkodják.
97. Lelkészjelölő bizottsági tagok választása.
98. Hirdetésekre ajánlt egyházak.
99. Az egyh. kerületi gyűlésre képviselők küldetnek.
100. Az őszi gyűlés helye kijelöltetik.
101. A jegyzőkönyv hitelesítésére bizottság neveztetik.
102. A jegyzőkönyv meghitelesített.

Betűrendes tárgymutató arra, hogy mely jegyzőkönyvi pontok, mely bizottságokat, testületeket vagy egyeseket illetnek ?

Ábrahám Istvánt 20, 37, 78, 79, 91, 97.

Ágteleket 10.

Ásványt 74.

Bacskay Sámuel t 13.

Bajánházát 50.

Balla Endrét 43.

Balogh Lajosnét 24.

Balogh Pált 7.

Bátfai egyházat 28.

Bátfai lelkészt 56.

Bernáth Dezsőt 35, 36.

Bernáth Zoltánt 4, 97, 99, 101.

Bezői egyházat 98.

Botfalvai egyházat 52, 53, 54, 84.

Botfalvai gondnokot 55.

Csomonyai egyházat 60.

E. m. gondnokot 30, 67, 75, 84, 98, 101.

Esperest 51, 55, 81, 88, 89, 91, 98, 101.

Egyházakat általában 45.

Egry Ferenczet 79.

Felföldy Ödönt 37, 97.

Gál Péternét 24.

Gálócsi egyházat. 99.

Gálócsi lelkészt 51.

Hegedüs Sámuel t 6.

Hegyi Györgyöt 28, 32, 40—43, 94, 95.

Herczegh Károly t 73.

Herczegh Józsefet 77.

Homoki Antalt 18, 67, 99.

Horváth Dezsőt 74, 94, 98, 101.

- Jakab Istvánnét 23.
 Kertész Jánost 94.
 Kis-dobronyi egyházat 24, 31.
 Kis-gejőcezi egyházat 68.
 Kiss Lajost 93.
 Kis-ráthi egyházat 32, 66, 69.
 Koriáth Lászlót 83.
 Köröskényi Eleket 47, 49, 97, 99.
 Kőszeghy Istvánt 80.
 Kovács Istvánt 70.
 Laky Józsefet 35, 36, 38.
 Lábás Boldizsár örököszeit 42.
 Lelkészeket általában 61.
 Lisznyai Eleket 17.
 Lucskai egyházat 12.
 Magyar Bertalant 4, 5.
 Makay Miklóst 74.
 Makay Endre örököszeit 41.
 Matolay Pált 18.
 Mesko Jánost 72, 87.
 Minaji egyházat 9, 98.
 Nagy-dobronyi egyházat 37, 85.
 Nagy-gejőcezi egyházat 76.
 Nagy-kaposi egyházat 48.
 Nagy Lajosnét 82.
 Nagy-szelmenczi egyházat 86.
 Német Pétert 21, 35, 36, 61, 94.
 Novák Lajost 74, 94.
 Oláh Kálmánt 74.
 Pallói leány-egyházat 22, 33, 98.
 Palágyi egyházat 25, 75.
 Patay Gyulát 97, 99.
 Pazar Istvánt 71.
 Pazar Józsefet 14.
 P.-helmeczi egyházat 64, 65, 66, 93.
 Ptruksai egyházat 98.
 Rásky Endrét 88.
 Riezko Dánielt 16.
 Szabó Albertet 30, 59, 94.
 Szabó Endrét ifj. 19.
 Szabó Istvánt 92.

- Szabó Józsefet 74.
Szakal Istvánt ifj. 15, 47, 49.
Szalókai presbitériumot 58.
Szőlössy Gyulát 6.
Szurtei egyházat 66.
Terestényi Dánielt 43.
Téthy Euláliát 85.
Torma Ferencznét 24.
Ungvári egyházat 34, 62, 63.
Ungi ev. ref. tanítókat 90.
Urbán Dezsőt 27.
Urbán Mihályt 30.
Vajáni egyházat 11.
Vajkóczy egyházat 29, 98.
Veskóczy egyházat 8, 89, 98.
Virágh Józsefet id. 44, 96, 97, 99, 101.
Virágh Józsefet ifj. 101.
Záhonyi presbitériumot 30, 57.
Záhonyi Istvánt 8.
-

1884-9